

ವಿತ್ತೀಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯಗಳು

೧೯೮೬-೮೭ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ವೇಲಿನ ಚರ್ಚೆ

ಬೇಡಿಕೆಯ ಸಂಖ್ಯೆ	೯	ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ
ಬೇಡಿಕೆಯ ಸಂಖ್ಯೆ	೧೦	ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ
ಬೇಡಿಕೆಯ ಸಂಖ್ಯೆ	೧೩	ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ
ಬೇಡಿಕೆಯ ಸಂಖ್ಯೆ	೧೪	ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣ

(೧) ಅಭಿಯಾಚನೆ ಕ್ರಮಾಂಕ ೯ : ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ (ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು) — ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ೩೧-೩-೧೯೮೭ ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೮೬೬,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಭಿನ್ನವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇನೆ.

(೨) ಅಭಿಯಾಚನೆ ಕ್ರಮಾಂಕ ೧೦ : ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣ

ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ೩೧-೩-೧೯೮೭ ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೭೩,೧೬,೯೯,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೫೫,೦೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು (ಮಂಡಿಸಲು) ನಾನು ಭಿನ್ನವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇನೆ.

(೩) ಅಭಿಯಾಚನೆ ಕ್ರಮಾಂಕ ೧೪ : ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣ

ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ೩೧-೩-೧೯೮೭ ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೧೧೩,೮೩,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೨,೦೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು (ಮಂಡಿಸಲು) ನಾನು ಭಿನ್ನವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ೩ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

(೪) ಅಭಿಯಾಚನೆ ಕ್ರಮಾಂಕ ೧೩ : ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಗೋವಿಂದೇಗೌಡ (ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣದ ರಾಜ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು) ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ೩೧-೩-೧೯೮೭ ರಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಸ್ವ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೨೫೦,೯೩,೨೩,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ೧,೦೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೀರದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಭಿನ್ನವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. — ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳನ್ನೂ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳೂ ಕೂಡ ಚರ್ಚೆಗೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇವೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರು ಮಾತನಾಡಬಹುದು.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ (ಯಲಹಂಕ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ನಾನು ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದಲೂ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾದಿದ್ದೆ. ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಬಹಳ ಒಪ್ಪಿಯಾದು. ನೀವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಬಹಳ ಔದಾರ್ಯ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವವರೆಗೂ ಕೂಡ ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಬೆಲೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಏನು ಇದೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೆರುವ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸತ್ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಂದು ಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಜನ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

(ಜೇಮ್ಸ್, ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು).

ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸತ್ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟ. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ನಾನು ಈಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಇದನ್ನು ೨-೩ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ತತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ಅನಂತರ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನು ಇದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಈಗ ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಜನರನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಬೇಕೆನ್ನುವುದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಜನತಾ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಈ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಾಳಿರುವ ನೀತಿ ಏನು, ಮತ್ತು ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಈಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿಯವರು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಒಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆ ಘೋಷಣೆ ಏನಾದರೂ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆಯೇ? ಈ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸತ್ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರು ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಇವರ ಸಹಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಸಫಲವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರ ನೀತಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಎಜುಕೇಷನಲ್ ಪ್ರಾಸ್ಟೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ಲಾನ್ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಒಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಏನು ಒಂದು ನೀತಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇವರು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಲೇ ಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನು, ಈ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಲುವು ಏನು, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರು ಏನು ಇದ್ದಾರೆ, ಇವರಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠರಾದ ಜನರು ಏನು ಇದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ೧೦೦ ಕ್ಕೆ ೮೦ ಜನರು ಇವೊತ್ತು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ.

ಮತ್ತೆ ನಿರಕ್ಷರಸ್ಥರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲವೇ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಅರಿವೇ ಇವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಲಾಸ್-೪ ಸಿಟಿಜನ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ, ಕ್ಲಾಸ್-೩ ಸಿಟಿಜನ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಕ್ಲಾಸ್-೨ ಸಿಟಿಜನ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಕ್ಲಾಸ್-೧ ಸಿಟಿಜನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರು, ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತವರು ಪರಿಣತರು ಏನು ಡಂಗೂರ ಹೊಡೆದೇಕೊಂಡು ಸಾರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದುಭಾಗದ ಜನ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಆ ಜನರಿಗೆ ಯಾವುದು ಬೇಕು, ವಿದ್ಯೆಬೇಕು, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತಹ ವರನ್ನು ಕೇಡೇ ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದರೆ ಏನು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಹೊಂದರೆ ಏನು, ಕೆಲವರದೇ ನೀತಿ, ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದೇ ವಾದವಾಕ್ಯಗಳು, ಕೆಲವರದೇ ಒಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕೆಲವರು ಬರೆದದ್ದೇ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಆ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕೆಲವರು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನೀತಿ — ಇದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಆದಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ

ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರಾಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿದ್ದಾರೆ. ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಈ ದೇಶದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು, ಜನಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಪೂನವರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ಇಡದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇ ಇದ್ದೇನೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಮುಂದೆ, ಸದನದ ಮುಂದೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳು ಏನಿವೆ ಅದನ್ನು ಇಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮತ. ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವನ್ನು ಓದಿದ್ದೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಓದುವವರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಓದಬೇಕು ಎಂಬ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಪುರಸೊತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವನ್ನು ಓದಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ಇದೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತಕ್ಕಂಥಾದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ೪೧ನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ.

"The State shall, within the limits of its economic capacity and development, make effective provision for securing the right to work, to education and to public assistance in cases of unemployment, old age, sickness and disablement, and in other cases of unde served want."

ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ರಾಜ್ಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಇದನ್ನು ಅಳವಡಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ನಿಯಮ ಉರಲಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಸ್‌ನೆಸ್, ಡಿಸೇಬಲ್ಸ್ — ಇದರ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಗಮನ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದು ರೈಟ್ ಟು ವರ್ಕ್, ಎಜುಕೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಸಿಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಅನ್ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಜುಕೇಷನ್ ಅಂದರೆ ಏನು ? ಎಜುಕೇಷನ್ ಎನ್ನುತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ವಿದ್ಯೆ, ವಿದ್ಯೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದ, ಕನ್ನಡಪದ ಅಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ವಿದ್ ಅಂದರೆ ತಿಳಿ, ವಿದ್ಯೆ ಅಂದರೆ ನಾಲೆಡ್ಜ್. "ವಿದ್ಯಾ ದದಾತಿ ವಿನಯಂ, ವಿನಯ ದದಾತಿ ಪಾತ್ರತಾಂ" ಎಂದು ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ವಿದ್ಯಾ ದದಾತಿ ವಿನಯಂ, ವಿನಯ ದದಾತಿ ಪಾತ್ರತಾಂ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ —ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಸರ್ಕಾರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿನ ನೀವೇ ಇದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಅನಿಸ್ ವಾದವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಈಗೀತಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಇದು ಸ್ಟೇಟ್ ಪಾಲಿಸಿ. ಅನಂತರ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ೪೫ ನೋಡಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗೀತಿ ಇದೆ.

"The State shall endeavour to provide, within a period of ten years from the commencement of this Constitution, for free and compulsory education for all children until they complete the age of fourteen years"

ಇದರಂತೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ೭-೮ ವರ್ಷಗಳ ಒಂದು ನಾವು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದವು. ಈಗ ಆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಎತ್ತ ಹೋಯಿತು. ಅದರ ಬೆನ್ನು ಯಾರು ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ಅದರ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ

ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ನಾನು ತಿರುಗಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಜನ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಡ್ಡಾಯ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ದನ ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಇಡುತ್ತೇವೆ, ಮಕ್ಕಳು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಆಟ ಆಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ವೃದ್ಧನು ಹೇಳಬೇಕು. ನಾವು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಏನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದೆವು ಅದನ್ನು ಮಧ್ಯೆ ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. ನೀವು ಜನತೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಬಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಧೈಯವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ, ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಕೆಳದರ್ಜೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನೀವು ಏಕೆ ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ ? ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ನೀವು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸೆಂಟರ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ೪೬ ನೋಡೋಣ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ಇದೆ.

“The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker sections of the people, and, in particular, of the Scheduled Casts and Scheduled Tribes, and shall protect them from social injustice and all forms of exploitation.”

ಇದರಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ಇದೆ, ಇದು ಸ್ಟೇಟ್ ಪಾಲಿಸಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಏನು ? ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಲ್ಪಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಮಾತು. ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅನುಸೂಚಿತ ವರ್ಗ ಎಂದು ಏನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜಾತಿಗಳು ಸೇರಿವೆ, ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೆರಕೆ ಇಲ್ಲ, ಸಮಾಜದ ಒಳ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಂದುಗಳೆಂದು ಕರೆದರೂ ಕೂಡ ಹಿಂದುಗಳು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಓಡಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ವಾತಾವರಣ ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಜನಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾವು ಯಾವ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ? ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೊದ ವರ್ಷ ಒಂದು ಹಾಸ್ಟೆಲನ್ನೂ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರೆ, ಆ ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟ್ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಬಾರದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ಜನತಾ ಪಕ್ಷದವರು ಅನುಸೂಚಿತ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಇದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಾಗಲೀ ಏನು ನೀವಾಗಲೀ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? It is a social welfare department, I want you to take care of the welfare of these people. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ೪೬ರ ಏನು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

೨-೦೦ ಪಿ.ಎಂ.

ರಾಜ್ಯಾಂಗದತ್ತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ಆರ್ಟಿಕಲ್ಸ್ ೧೪, ೧೫, ೧೬ರ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ವಾದ ಹಕ್ಕು ಇದೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ. ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶಗಳೂ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇದರ ಎಲ್ಲಾ ಲಾಭವೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಾದ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆರ್ಟಿಕಲ್ ೧೯ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ನಿಮಗೆ

ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ೧೯ (೫)ನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆ.

(5) "Nothing in sub-clauses (d) and (e) of the said clauses shall affect the operation of any existing law in so far as it imposes, or prevent the State from making any law imposing, reasonable restrictions on the exercise of any of the rights conferred by the said sub-clauses either in the interests of the general public or for the protection of the interests of any Scheduled Tribe.

(6) Nothing in sub-clause (g) of the said clause shall affect the operation of any existing law in so far as it imposes, or prevent the State from making any law imposing, in the interests of the general public, reasonable restrictions on the exercise of the right conferred by the said sub-clause, and, in particular, nothing in the said sub-clause shall affect the operation of any existing law in so far as it relates to, or prevent the State from making any law relating to,—

(i) the professional or technical qualifications necessary for practising any profession or carrying on any occupation, trade or business or

(ii) the carrying on by the State, or by a corporation owned or controlled by the State, of any trade, business, industry or service, whether to the exclusion, complete or partial, of citizens or otherwise."

Something like that, it goes.

ನೀವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಿಂದೂಳರ ಪರ್ಗದವರಂ ಏನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರಕ್ಷಣೆಯಿದೆ, ಅದನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಅಂತಹ ಜನರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ನೀವು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಆರ್ಟಿಕಲ್ ೨೪೬ರಲ್ಲಿ ಲಿಸ್, ೧, ೨, ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ೭ನೇ ಷಡ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಲಿಸ್, ೧ ಇದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೋ, ಯೋಜನಾಪರಿಷತ್ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ಮಹವರಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕನ್ಸೆಕರೆಟ್ ಲಿಸ್ ಬೇರೆ ಇದೆ. ನಾನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಲಿಸ್ ಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇಂದ್ರದ ನೀತಿ ಆಗಬೇಕು. ಯಾವ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಆಗಲಿ, ನೀತಿಯೇ ಆಗಲಿ, ಕೇಂದ್ರದ ನಿರ್ದೇಶನ ಬರಲೇಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಧೇಯ— ಧೋರಣೆ ಏನಿದೆ, ಗುರಿ ಏನಿದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

In the Seventh Schedule, List I, I would like to read 63, 65 and 65. It reads thus,—

... The institutions known at the commencement of this Constitution as the Benares Hindu University, the Aligarh Muslim University and the Delhi University, the University established in pursuance of article 371E, any other institution declared by parliament by law to be an institution of national importance.

64. Institutions for scientific or technical education financed by the Government of India wholly or in part and declared by Parliament by law to be institutions of national importance"

ಈಗ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಕನ್ಸೆಕ್ರೇಟ್ ಲಿಸ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಂದರೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ, ಘೃಹ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಇವುಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಲಿಸ್ಟಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನೀತಿಯು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನೀತಿಯು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನೀತಿ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಕೇರಳದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನೀತಿ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನೀತಿ ಇದೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿವಿಧ ಇದು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಿಡಿದು, ದೊಡ್ಡವರ ತನಕ ಕಲಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯವಹಾರ. ಇದು ಕೇಂದ್ರ, ಕೃತವಾಗಬಾರದು. ಇದರ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ, ಇದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಅಗಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಇದು ಕೇಂದ್ರದ ನೀತಿ ಅಗಲಬೇಕು. ಇದು ಕೇಂದ್ರದ ನೀತಿಯಾಗದೇ ಹೋದರೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿ, ದೇಶಭಕ್ತಿ, ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಗ್ಗೆ ಟ್ಟು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಘನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ಏನು ನೀತಿ ಯಿದೆ, ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಐಕ್ಯತೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸುಖವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕು ಅವರ ವ್ಯವಹಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಸಾಕು, ಅವರು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾರಾಟವಾದರೆ ಸಾಕು. ಇಂತಹ ಜನರಿಗೆ ತಾವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದೂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರೆ ಈ ರೀತಿ ಹೆಸರನ್ನು ಏಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ, ಮುಸ್ಲಿಂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇದೆ. ಹಿಂದೂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಂದರೆ, ಹಿಂದೂ ಅಲ್ಲದವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜೈನರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಬೌದ್ಧರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮುಸ್ಲಿಂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಂ ಹೊರತಾದವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಹಿಂದೂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಸ್ಲಿಂ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬುದ್ಧಿಸ್ಟ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ನೀವು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ.

ಈಗ ಬುದ್ಧಿಸ್ಟ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಂದು ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಬುದ್ಧರನ್ನು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಹೊರಗೆ ಹಿಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವರನ್ನು ಪುನಃ ಏಕೆ ಪಾಪುಸ್ ತರಬಾರದು? ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡಿ. ನಮಗೆ ಭಿನ್ನಭಾವ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಐಕ್ಯತೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಬುದ್ಧಿಸ್ಟ್ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ತಾನು ಹೈದ್ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಇಂದಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿರತಕ್ಕಂತಹವರು. ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು

ಬೇಕು.” ಒಂದಂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಇರಲೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಇದನ್ನು ತಾವು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರ್‌ಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಕೋರಮ್ ಇಲ್ಲ. ಸಭೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಆ ಕಡೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಡೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಇಲ್ಲ, ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೀಗಾದರೆ ಹೇಗೆ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸಭೆಯನ್ನು ವೇಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಕೋರಂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಭೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರ್‌ಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಾಗ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಗೌರವದಿಂದ ನಡೆದರೆ ಹೇಗೆ? ಯಾರಿಗೆ ಇವರು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕು? ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾಚಿಕೆ ಬರತಕ್ಕಂತಹ ವಿಷಯ.

ವೈಸ್ ಛೇವರ್ನ್.—ತಮ್ಮ ಮೇಲೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರ್‌ಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಟ್ರೆಜರಿ ಬೆಂಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲ ನಾವು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು. ಈಗ ಸಭೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಸದಸ್ಯರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಡೆಸೋಣ. ಈ ತರಹ ಕೋರಂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಭೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(ಗೊಂದಲ)

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರ್‌ಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಹಾಗಾದರೆ ಕೋರಂ ಇಲ್ಲದೆ ಸದನ ನಡೆಸುವ ಹೊಸ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ಕೋರಂ ಇದೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವವರು ತಾವು.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರ್‌ಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ವಿವಿ ಆದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕೋರಂ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ತಾವು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರ್‌ಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ನಾವು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗಲೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ.

(ಗೊಂದಲ)

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರ್‌ಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆ ತರಹ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲೂ ಅದೇ ತರಹ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆಯೇ? ರಾಜ್ಯಸಭಾ ಚುನಾವಣೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸೋಣ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ನಾನೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆಂದಿದ್ದರೆ ಮಾತನಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರ್‌ಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರೇ ತಾವು ಮಾತನಾಡುವ ದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೋರಂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ತಮ್ಮ ತಪ್ಪು ಇಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. 30 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪದರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೋರಂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಭೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋರಂ ಇದ್ದರೆ ನಡೆಸಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಭೆಯನ್ನು ತಾವು ವೇಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ. He has raised a relevant point, If there is Quorum, I have no objection.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ.—ಇದು ದೊಡ್ಡ ಇಲಾಖೆಯಾಗಿದೆ. ಕೋರಂ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು? ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಿಗೇಷನ್, ಪವರ್ ಇಲಾಖೆಗಳಿವೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇದೂ ಕೂಡ ದೊಡ್ಡ ಇಲಾಖೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೬೦-೭೦ ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ.

This is Also a spending department and it concerns to nearly 60-70 lakhs students.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಇದು ಸದನಕ್ಕೆ ಶೋಭೆ ತರತಕ್ಕಂತಹ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಾದಂತಹ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ಮಾನ್ಯ ಮಲ್ಲಾರಗೌಡ ಪಾಟೀಲರಂ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಇದೊ ವರಗೂ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಊಟದ ಸಮಯ. ಸದಸ್ಯರು ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸೋಮಶೇಖರ್.—ಇದು ಲಂಚ್ ಟೈಮ್ ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಸ್ಯರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಬ್ಬರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೋರಂ ಇದೆ. ಸಭೆ ನಡೆಯಲಿ. ಸದಸ್ಯರೊಳಗನ್ನು ೧೦ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ಕೋರಂಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ೨೫ ಜನ ಸದಸ್ಯರು, ಕೋರಂ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಕೋರಂ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ಈ ಸದನವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಎರಡು ಕಡೆಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮಗೆ ಸಹಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೋರಂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೋರಂಗೆ ಘಂಟೆ ಬಾರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಪಾಟೀಲರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ತರ್ವಿರಿಸುವುದು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಕೋರಂ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಸಭೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ, ಅದುದರಿಂದ ಕೋರಂ ಬೇರೆ ಹಾಕಿ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ರಾಜ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ, ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಕೋರಂ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಕೋರಂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಬೆಲ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೋರಂ ಇದೆ.

SRI K.H. PATIL.—Sir, Sri Patil has raised a point of order.

(ಗೊಂದಲ)

(ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರೂ.)

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—೨೫ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಕೋರಂ ಇದೆ. ತಾವು ಭಾಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಬೆಲ್ ಹಾಕಿ ನೋಡಿ ಕೋರಂ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

SRI B. BASAVALINGAPPA.—I refer to Karnataka Draft Annual plan, 1986-87, Page-291.

“General education comprised under the Plan categorisation, Primary and Secondary Education, Adult Education, Collegiate Education, Pre-University Education, Sanskrit Education, Teachers Education, University Education and Vocational Education.

Primary and Secondary Education

Primary Education is a component under revised Minimum Needs Programme and 20 Point Programme and continue to get top priority both in education as well as in allocation.

"It is realised that mere expansion of education facilities do not automatically ensure better performance. While the Social Impediments have by and large been overcome economic status of the parents is still the biggest obstacle in the universallisation of the programme, In order to make the education of the child, less of a burden to the parents, Karnataka Government have introduced a massive scheme of distribution of free supply of text books and uniforms under the Vidya Vikas Programme."

ಇದರಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ವಿದ್ಯಾ ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆ ಮೂಲಕ ಪುಸ್ತಕ, ಸಮವಸ್ತ್ರ ಎತರಣೆ ಮಾಡುವಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಭಾಗ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಂಚಿ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆರ್ಟಿಕಲ್ ರೀಡರ್ಸ್ ರೀಜನಲ್ ರಿಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಹಾಕಲೇಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಿವೇಚನೆ ಬರಲೇಬೇಕು. ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಸಾಕು ಕಾರರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಲಕ್ಷಾಧೀಶ್ವರರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಬಡವರಿಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ರೀಸನಬಲ್ ರಿಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಪರವಾನಗಿ ಉಂಟು. ಆದರೆ, ಜನಗಳನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು, ಜನಗಳ ಓಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ನೀವು ಅಲ್ಲಿ ಘೇಲಾಗುತ್ತೀರಿ. ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದಗೌಡರು ನಾನು ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ಗೋವಿಂದಗೌಡ.—ನಾನು ನೀವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು ೬ ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ, ಈಗ ಅದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಸಾಹುಕಾರರ, ಸ್ಥಿತಿವಂತರ ಉಳ್ಳವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪೂಲ್ಯತ್ನಾಹ ಉಂಟು ಬೆಂಬಲ ಉಂಟು. ಪುಟ್ಟ ಒಳ ರಿಂದ ಹಿಂತಿರುವರೆಗೆ ಏನೇನೋ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ನೀತಿ ಹೇಗಿದೆ ಅಂದರೆ ಇದೀನಲ್ಲಿ ಆನೆ ಹುಲ್ಲು ಎಂದು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆನೆ ಒಳಗೆ ಹೋದರೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಇಲಾಖೆಗಳು ಇವೆ. ನಾವು ಓದುವಾಗ ಇದೇನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳು ಇವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬಂದಂಥ ಯೋಜನೆಗಳು ತಾವು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಂಥ ಯೋಜನೆಗಳು, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋಗಿ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದು, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ, ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ ? “ಜಾಲೆಂಜ್ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಪಾಲಿಸಿ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ” ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿಯವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೂ ಇರಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಥರವರು ಕೇಂದ್ರದ ವಿನ್ಯಾಸಂತ್ರೀಕಣ ಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“Education is concerned essentially with the future. It has a holistic character. Therefore, everyone capable of contributing to it, has a duty and responsibility to do so. If the new generation entering the 21st Century finds it self ill-equipped, it will hold the present generation responsible for its inadequacies. It will not accept the alibi that the shortcomings in their education and training stemmed from the constraints of a particular framework of Center-state relations or departmental responsibilities. Education is a national responsibility.”

ನಾನು ತಮಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಬೇಕು ಹೊರತು. ರಾಜ್ಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟೀಕರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೂ ಓದುತ್ತೇನೆ.

“Goal Orientation for Education Planning”

A recapitulation of the goals of education, emphasised by the Indian Constitution and enanciated, from time to time, by thinkers, planners, policy makers and educationists indicates that this basic issue should be considered from three inter-related approaches.”

“First of all, it is necessary to define the role of the educational system in totality since it has an institutional character of its own which goes beyond its main function of imparting education to pupils. The system is expected to generate new knowledge in all fields within the reach of the human mind. In addition, it has to evolve principles, methodologies and guidelines for the application of knowledge for benefitting society. It is also expected to provide knowledge and skills for solving the problems of development. It must also enable the students to develop an understanding and a perspective of the physical and social environment. Research and development and extension, therefore, have to be accepted as essential ingredients of the educational process.

“Secondly, emphasis has to be laid on the socio-economic well-being. Competence and creativity of the individual, which encompasses,

(i) physical, intellectual and aesthetic development of personality,

(ii) inculcation of a scientific temper and democratic, moral and spiritual values,

(iii) development of self-confidence to innovate, and face unfamiliar situations,

(iv) creation of an awareness of the physical, social, technological, economic and cultural environment,

(v) fostering a healthy attitude to dignity of labour and hard work.

(vi) a commitment to principles of secularism and social justice,

(vii) dedication to uphold the integrity, honour and foster the development of the country, and

(viii) promotion of international understanding.

In addition to development the personal attributes listed above, education has to assume the responsibility for imparting knowledge about concepts and facts relating to different subjects and for developing skills in the area of languages and communication, as also interest in hobbies, games and sports.”

2-30 p.m

Sir, I will end this in one or two sentences. with regard to ‘Universalisation of Elementary Education’. in para 4.72, it is observed thus :

“As for the issues of access, equity and minimum threshold, availability of good quality elementary education to all children irrespective of their caste, sex, creed, economic status and region is a commitment enshrined in the Constitution. As discussed at length earlier, this commitment which was to be fulfilled by 1960, is still to be realised. A section of educational planners have, however, been arguing that this will stand fulfilled as soon as the enrolment reaches a particular participation ratio.”

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರೇ, ಈ ನಿಮಿಷ ಆಯಿತು. ನಿಜ ನಿಮಿಷದ ಮಾನಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.— ಗಂಟೆ ಹೊಡೆಯಬೇಡಿ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೆ ನಲ್ಲ, ನಾನಿನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭವೇ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಫಾಲೆಂಜ್ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನದನ್ನು ನೋಡಬಾರದು. ಜನತಾ ಪಾರ್ಟಿಯವರು: ಹಿಂದೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದರು ಎಂದರೆ —

- 1) It has been stipulated that within 12 years 320 lakhs children would be provided secondary education out of which 50% in conventional schooling ,
- 2) In the next 5 years, Rs. 900/- crores has been provided for primary education.
- 3) Secondary education is being commercialised in order to eliminate unemployment and reduce their rush on the universities for admissions.
- 4) Under the Adult Education Schemes, Rs. 200/- crores will be spent.

I am complimenting you for these new schemes which you have taken up.

Further I am quoting Sir some portion of a Article "THE TEACHING OF KARL MARX AND SOME QUESTION OF BUILDING SOCIALISM IN THEUSSR" written by Y. V. Andropov, General Secretary of the CPSU Central Committee in a Supplement to Soviet Land No. 6, March, 1983. He has observed thus :

" For millennia people have been looking for a way to wards a just restructuring of society, for ridding themselves of exploitation, coercion, material and spiritual poverty. Great minds have devoted themselves to that quest. Fighters for the happiness of the people sacrificed,....

ಬಸವೇಶ್ವರರು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತದೆ.

"...generation after generation, their lives in the name of that goal. But this was precisely the titanic achievement of Marx, in which the work of a great scholar for the first time ever blended with the practical selfless struggle of a leader and organiser of the revolutionary movement of the masses."

ಸ್ವಾಮಿ ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಏನಿದೆ ಇದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಸ್ತವಾಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಎಂದರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿರ ತತ್ತ್ವವರು ಮುಂದಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿನದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ನಾವು ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಡೆಯದೇ ಹೋದರೆ ಸಮಾಜ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೇ ಜನ ಈ ಸಮಾಜವನ್ನು ಹಿಡಿತ ದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇರಿ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಪಾದ ವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಯಾರು ಯಾರು ಬಡವರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು

ದೇಶ ಸಮಾಜವನ್ನು ತಪ್ಪುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭ ವಾಗಬಾರದು. ಬಸವೇಶ್ವರರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರು ತಪ್ಪುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಂಬಲ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ಜನ ಯಾರು ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರು ಬಸವೇಶ್ವರರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂಥವರ ಮಾತಿಗೆ ಈ ಸಮಾಜ ಬಲಿಯಾಗಿ ಬಸವೇಶ್ವರರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. ಈ ಸಮಾಜ ಕೆಲವೇ ಜನರ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಶಿಥಿಲ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಅನೇಕ ಜನ ಮಂಚನೀಯರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅವರ ಉದ್ದೇಶಸಾಧನೆಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ಜನ, ಪೂಜೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನ ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಯಾವ ಜಾತಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಯಾವ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸೋಣ. ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸೋಣ. ಅಂಥ ಸಮಾಜ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ ? ಅದರಿಂದ ಈ ಪೂಜಾರಿಗಳ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಬೇಕು. ಬಸವಣ್ಣ ನವರು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. “ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ದಕ್ಷಿಣೆಗಾಗಿ ಜನರ ಕಾಡಿ, ಮಡಿಯನ್ನುಟ್ಟು..... ಬಾಳು ನೋಡಾ” ಎಂದು ತುಚ್ಛ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಬೇಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅರ್ಥ ಏನೆಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣೆಗಾಗಿ ಕಾಡಿ, ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡಿ ಇದೇ ದೇವರು ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವ ಸಮಾಜವನ್ನು ತಪ್ಪು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಜನರ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳು ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥದರಿಂದ ಈ ಸಮಾಜವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜ ಬದಲಾವಣೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ? ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜೈನರಿದ್ದಾರೆ. ಬುದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಬಸವಣ್ಣ, ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ, ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುಸಲ್ಮಾನರೂ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ದೇವದಾಸನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನನ್ನಂತವರು ಸಮಾಜ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ನೀವು ಸಾರಾಯಿ ಕುಡಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಎತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ ? ಅವರಿಗೆ ಕುಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ದೂರ ಹೋಗಿ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ದೇಶದ ಕಡೆ ನೋಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಮಾಜವನ್ನು ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಡೆಸುವಂಥ ತಳಹದಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವಂಥ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವವರು ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳಿವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಂದಿನ ಪೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ನೀವು ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೊಗಳಲೇಬೇಕು. ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಮಾಡುವ ವಿಷಯ, ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹಂಪಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಉನ್ನತ ಪೀಠ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಕೋಟ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಚಾಸ್ತಿ ಗವಾನೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹಣ ಚಾಸ್ತಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಹೆಡ್ಕಾಲೆ ಕ್ಯಾಸ್ಸಿನವರು ಪ್ರೀಯಾನಿರ್ಮಲಿ ಒದುವ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ೧೦೦ ಪಾಸ್ಕೆಲ್ಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳು. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾಗ ಹೊಗಳಲೇಬೇಕು ಧಾರಿ ತಪ್ಪಿದಾಗ ಧಾರಿ ತಪ್ಪಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ನಿಮ್ಮ ಬನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಲೇಬೇಕು. ಇಂಥ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಎಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಚಪ್ಪರಿಸಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ರಘುಪತಿಯವರು ಎಷ್ಟು ಹೊಡತ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟು ಹೋಡೆಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ಹೋಡೆಯಿರಿ.

ಈಗ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ೪೦-೪೫ ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗವರ್ನರೊಡತಕ್ಕೆ ಜನ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ, ಮಂಳುಗುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವ ಪಾದ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿದೆ. ನೀವು ಏನೇನೋ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಕಾಲಿಟೇಟಿವ್ ಅಂಡ್ ಕ್ಯಾಲಿಟೇಟಿವ್ ಎಂದು ಇದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅಶಕ್ತ ವರ್ಗದವರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ನರ್ಸರಿ, ಪ್ರೈಮರಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತರಬೇತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೇ ಇಂತಿ, ಯಾವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಕ್ಕಳೇ ಇರಲಿ, ಅವರ ಜಾತಿ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ತಾವು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಹುಕಾರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಆ ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಡೋನೇಷನ್ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಡೋನೇಷನ್ ಏಕೆ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು? ಇದರ ಅರ್ಥ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಡೋನೇಷನ್ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಹೋಗಬೇಡಿ. ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ಇದ್ದಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲದವರು ಇಲ್ಲದಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ, ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಹೋಗಬೇಡಿ. ಅವರಂ ಹೇಗಾದರೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಯಿರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಅವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣ ಇದೆ, ಏನೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು, ಬಡ ಜನ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡ ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಈ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಒದ್ದಾಡಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯಿರಿ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯಿರಿ, ತಮಿಳನ್ನು ಭಾಷೆ ಕಲಿಯಿರಿ, ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ ಕಲಿಯಿರಿ, ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಕಲಿಯದೆ ನೀವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಕನ್ನಡ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಯಾರೂ ಹೀತಚಿಂತಕರು ಇದ್ದಾರೆ ಗತಿಕರು ಇದ್ದಾರೆ, ಸಾಹುಕಾರರು ಇದ್ದಾರೆ, ಲಕ್ಷಾಧೀಶ್ವರರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಯಲೇಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಯೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ತಾವು ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ, ಆದರೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ, ನಾನು ಮೊದಲು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿತೆ, ನಂತರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿತೆ, ಈಗ ನನಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬರವುದಿಲ್ಲವೋ, ನಾನು ಒಬ್ಬ ಲಾಯರ್ ಆಗಿಲ್ಲವೋ, ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಾಗಲಿಲ್ಲವೋ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಾಗಲಿಲ್ಲವೋ? ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಪುಸ್ತಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಭಾಷೆ, ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ತಡಾರುವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅದಂತಹ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಓದಲಿ, ಕನ್ನಡವನ್ನು ಓದಲಿ, ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಓದಲಿ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆ ಕನ್ನಡ ಕನ್ನಡ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂಕುಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಪ್ರತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ಇದ್ದೀರಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ತರಬೇತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ, ಲೈಬ್ರರಿ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಇದು ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಕತೆ, ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಇವಿಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಕಬೇಡಿ. ಲೈಬ್ರರಿ ಸ್ಟಾಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ತರಬೇತಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಹಾಕಿ. ಒಂದೆ ಯಾರೂ ಬಗರಿ ಎಂದು ಇದ್ದರಂತೆ, ಅವನು ಈಗಿಲ್ಲ, ರಿಟೈರ್ಡ್ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವನಿರುವ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಲಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ಬೀದಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬಾರದು. ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ. ಮುದ್ರಣದೊಂದು ಕತೆ. ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರ ಇವರಿಗೆ ಟೆಂಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇವರು ಗ್ಲೀಸರ್‌ನ್ ಪೇಪರ್ ಹಾಕಿ ೪೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿಂಗ

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಹಾಕಿಸಿದರು: ಏಕೆ ? ನಾವು ಸಿಂಗಪೂರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಯೆಂಬ ಭಾಷೆಯಾರಾದೋ ಕತೆಯಾದುದೋ, ಬರೆದಿರುವ ವಿಷಯ ಯಾವುದೋ ದಯವಿಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಮಾತ್ರ ಹಾಕಬೇಡಿ. ತಾವೇ ಒಂದು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್ ಹಾಕಿ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಮಿಷನ್ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿ ಹಂಚಿ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಸಾಕಲಿಕ್ಕೆ ತಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕಾಂಪೋನಿಟ್ ಪ್ಲಾನ್ ಪ್ರಕಾರ ತಾವು ರೂ ೧೦ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಎಕ್ಸಿಮೇಟ್ ರೆವಿನ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ೧೦೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ನೀವು ಏನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಷಡ್ಕೂಲ್ ಕಾಸ್‌ನವರಿಗೆ, ಟಾಲೆಂಟೆಡ್ ಹುಡುಗಿಯವರಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದ ಏರಿಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಖರ್ಚಿಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಮಂಜುರಿಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಏರಿಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕಿತ್ತೂರು ರಾಣಿ ಚನ್ನಮ್ಮನ ಸ್ಮಾರಕ ಶಾಲೆ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ತೆರೆಯಿರಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಐನೂರು, ಐನೂರು ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡಿ. ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ರಾಜ್ಯ ಭಾರ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶ ಸಮೃದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಂಡಸರು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಗಂಡಸರು ರಾಜ್ಯ ಭಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ರಫ್ತುತಿಯವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ವೈಸ್‌ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಪ್ರಿಯಾನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಕಾಲೇಜ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಕೆಲಸ. ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ೪೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಲಂಚಗಳಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಇರುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇದೆ, ನಿಯಮವೇ ಇದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳು ಇವೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರವೇಶ. ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಆಗಿ ಲಿಂಗಾಯತರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಯಾವ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಜನಾಂಗದವರು ಇದ್ದಾರೆ ಆ ಜನಾಂಗದವರನ್ನೇ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹಾಕಿ, ಒಂದು ಕಡೆ ಲಿಂಗಾಯಿತರು ಇದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹಾಕಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಲು ಮಾಡಿ. ಯಾವ ಜನಾಂಗ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದಾರೆ ಆ ಜನಾಂಗದವರನ್ನೇ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಜಾತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು. ಅವರ ಜಾತಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು. ಇಂತಹವರು ಇದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಮಾಂದೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಕೆಲಸ ಆಗಬಾರದು. ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯವರನ್ನು ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಕೂಡ ಅಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು. ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಗಲಾಟೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿದೆ. ಸಿಂಡಿಕೇಟ್‌ನವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಕರೆಯಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಾವು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾರುಯಾರು ಇಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತಹವರನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟು

ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಹತೋಟಿ ಇದೆವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಯಾವುದೋ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅವರು ಕೇಳಿದರು ನೀವು ನಾನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಹೌದೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಹೌದು ನೀವು ವಿಶೇಷವಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಸಾನದ ಘನತೆ ಗೌರವವನ್ನು ನೀವು ನೋಡಬಾರದೇ ಎಂದರು. ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದು ಯಾವುದೂ ಕಾಣದೇ ಹೋದರೆ ಖಂಡಿತ ಘನತೆ ಗೌರವ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ ತಾವು ಕೆಲವೊಂದು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಇದ್ದ ಖಾಲಿ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡು ಹುದ್ದೆಗಳು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಹುದ್ದೆಗಳು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಹುದ್ದೆಗಳು ಜನರಲ್ ನವರಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನವರಿಗೆ ಯಾರಿಗೆ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ

“Report on Reservation and Employment of Scheduled Castes and Scheduled Tribes and Other Welfare Measures taken in the Universities of Karnataka”

ಅದರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಹಾಕಿಕಲಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ೧೯೮೦ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ತರಹ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯವಿ.ಯಾರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. (ತರಲಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಹುದ್ದೆಗಳು ೭೯ ಇದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ಒಂದು ಹುದ್ದೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ರೀಡರ್ಸ್ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ೯೦ ಇದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ, ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಹುದ್ದೆಗಳು ೨೦೮ ಇದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಟ್ಯೂಟರ್ಸ್ ಹುದ್ದೆಗಳು ೩೭ ಇದ್ದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ಒಂದು ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಹುದ್ದೆಗಳು ೪೫೭ ಇದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ೧೩ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ೪೨೫ ಹುದ್ದೆಗಳು ಇದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ೨೪ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಾನ್ಯಾಯಲ್ ನಲ್ಲಿ ೫೭ ಹುದ್ದೆಗಳು ಇದ್ದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ೪೧ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಂತಿ ಅಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ರೀಡರ್ಸ್ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರು ಯಾರು ಇಲ್ಲ. ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಹುದ್ದೆಗಳು ೩೭೧ ಇದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ೫ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ನಾನ್ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಹುದ್ದೆಗಳು ೪೪೨ ಇದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಸ್-೧ ಏಳು ಹುದ್ದೆಗಳಿವೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಸ್-೨ ನಲ್ಲಿ ೧೦ ಹುದ್ದೆಗಳಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಸ್-೩ ನಲ್ಲಿ ೮೦ ಹುದ್ದೆಗಳಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಸ್-೪ ನಲ್ಲಿ ೧೭೧ ಹುದ್ದೆಗಳಿದ್ದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ಒಂದು ಹುದ್ದೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಕ್ಯಾಸ್-೫ ನಲ್ಲಿ ೭೬ ಹುದ್ದೆಗಳು ಇದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ಒಂದು ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಕ್ಯಾಸ್-೬ ನಲ್ಲಿ ೯೪ ಹುದ್ದೆಗಳಿದ್ದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ಒಂದು ಹುದ್ದೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಸ್-೧ ರಲ್ಲಿ ೧೭ ಹುದ್ದೆಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಸ್-೨ ನಲ್ಲಿ ೪೫ ಹುದ್ದೆಗಳು ಇದ್ದು ಯಾರೂ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಸ್-೩ ನಲ್ಲಿ ೫೦ ಹುದ್ದೆಗಳು ಇದ್ದು ಲೆ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಕ್ಯಾಸ್-೪ ರಲ್ಲಿ ೩೮೯ ಹುದ್ದೆಗಳಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತನವರಿಗೆ ೨೯ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರವರ ಜಾತಿಯವರನ್ನೇ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಆಗಿದೆ.

ಹಂದ್ವುಗಳು ಹೆಸರು	ಹಂದ್ವುಯ ಸಂಖ್ಯೆ	ಎಸ್‌ಸಿ ಅಂಡ್ ಎಸ್‌ಟಿ
ಪ್ರೊಫೆಸರ್	೫೭	೩
ಲೆಕ್ಚರರ್	೨೫೦	೫
ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್	೨೮	೧
ಜೂನಿಯರ್ ಆಸಿಸ್ಟೆಂಟ್	೧೦೨	೪
ಆಸಿಸ್ಟೆಂಟ್	೮೭	೭
ಟೈಪಿಸ್ಟ್	೩೩	೧
ಕ್ಲರ್ಕ್-ಕಂ-ಟೈಪಿಸ್ಟ್	೨೭	೨
ಕಾಂಪೋಸಿಟರ್	೮	೨
ಅಟೆಂಡರ್	೧೧೫	೭
ಪೀಪಲ್, ವಾಚ್‌ಮನ್ ಇತರೆ	೩೦೦	೨೫
ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ,		
ಪ್ರೊಫೆಸರ್	೭೭	೫೭
ಆಫೀಸರ್	೧೭	೫೭
ಆಸೋಸಿಯೇಟ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್	೧೯೭	೨
ಆಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್	೫೦೦	೩
ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್	೭೨೨	೪
ಸರ್ವಿಸ್ ಪರ್ಸೂನಲ್	೨೨೮೭	೧೧೭

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಆಗಿರತಕ್ಕವರು ನಾನು ಪೆಡ್ಗೋಲ್ಡ್‌ಕ್ಯಾಸ್ ನವರ ಪರವಾಗಿದ್ದೇನೆ ವಿರೋಧಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಆಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರನ್ನು ಏಕೆ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು? ಏನು ಸಾರ್ಥಕ? ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು? ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೆಡ್ಗೋಲ್ಡ್‌ಕ್ಯಾಸ್ ನವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ? ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್‌ಗಳವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟು ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ, ಬಲಹೀನರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡದವರ ಹೇಗೆ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು? ೬೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಯಾರಿಗೆ ಉಪಕರವಾಗುತ್ತಿದೆ? ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದು ಬಿಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಆಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಆಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ನಾನು ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಾಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಉಪಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಚಾನ್ಸಲರ್ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅವರೂ ಇದೇಕೆ ಬೇಡವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು

ಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಇವರು (ರಾಜ್ಯಪಾಲರು) ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ನೀವು ಏನು ಮಾಡರೂ ಮಾಡಿ. ಬಿಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ. ಪ್ಲಾನ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ.

ರಾಜ್ಯದ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಕಟ್ಟುತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗೆ, ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಇಲ್ಲದೇ ಇಂತಹ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕಾಸ್ತನವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು ಎಂದು ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕಾಸ್ತನವರ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೆಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಕೆಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಮಂಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಮಂಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಾಯಕರು ನಾವು ಗೌರವ ನಾಗರಿಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಗೌರವದಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು. ನಾನು ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರಾಯಾರೂ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೋ ಅಂತಹವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು. ಜಾತಿಯ ಸಂಕೋಲೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಬಾರದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ, ನಾನು ಇಷ್ಟು ಸಮಯ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

3-00 P.M.

SRI J. A. FERNANDEZ (Nominated).—Mr. Speaker, Sir, I was a little disappointed at the beginning of the debate on these demands because of the lack of familiar faces of the officials of the Education Department and the thin attendance in the House, but now the situation has improved and with the presence of the Hon'ble Chief Minister, I hope I shall deal with the subject in the manner I should.

(SRI M. S. NARAYAN RAO in the Chair)

Taking the Annual Report of the Education Department for the year 1985-86, it is indeed gratifying that the programme of non-formal education launched has been continued, the purpose of which was to introduce a massive literacy programme in Karnataka State. The aim was to convert 75% illiterate people of Karnataka into literates in the course of 5 years. But if one looks at the figure of the number of students admitted, i.e. 1.038 lakhs, this particular programme can only be a utopian dream because every year there will be more and more illiterates being added to the large number of existing illiterates. If we are to make any real penetration therefore, the figure of 1.038 lakhs must be multiplied ten to fifteen times every year.

The Report does not give any indication of the results that are being achieved under various schemes. I understand there has been a curtailment in the funds provided for school buildings because of

the free supply of text-books and uniforms, particularly in the rural areas. This is an unhealthy practice. We have to wage a tremendous battle against illiteracy and no funds should be curtailed.

In the SSLC Scheme we have introduced what is known as 'Socially useful productive work'. I think it is one of the greatest qualities to inculcate into our students that 'He rises highest who helps another up'. In the case of socially useful productive work, my suggestion would be that those who are leaving schools, especially elite institutions, could be utilised most effectively by making them impart some of their knowledge to those who do not have the opportunity or the means for formal education in a classroom. I think in Karnataka alone there are approximately 55 lakhs of illiterate children in the age group of five to fourteen in addition to 220 lakh illiterates in all. Therefore, this particular suggestion must be taken seriously and every school made to use their available potential of school leaving children to teach some of those who do not have the facilities to enter schools.

The interim report of the Committee constituted by the Government for suggesting reforms in educational system at primary, secondary and pre-university levels, has unfortunately gone into a further series of increasing the examination content in education. I really do not understand why we should channel our education system into an examination strait-jacket. Children have no room for curiosity. They will be just cramming book-worms. I do not think we can afford this type of educational system in a developing country like ours. The examination oriented education is not education at all. It confines the intellect. There will be no thinking process, no room for creativity or curiosity, and we will be killing the initiative of our children. The over emphasis on marks and ranks must give way to innovative and original thinking.

We have today the problem of lack of adequate teachers in most of the institutions. When I say 'adequate' I mean the qualified and committed teachers. If we have substandard teachers, sub-standard students will be turned out and this will be multiplying our sub-standard teachers. This sub-standard culture will not only be in the educational system but will permeate into every walk of life. After the three basic necessities of food, clothing and shelter, there can be no progress without the education component. This permeates every aspect of our life and only with education can the nation progress. The teaching-learning process must be corrected now before the third component, viz. the system of evaluation. But today in our present system the examination takes precedence over the process of teaching, the process of learning and the process of thinking.

We have another problem. As we go along, we come across rather an unfortunate state of affairs that prevails in Karnataka, e.i. drop-outs. The drop-out situation today is officially at 47% at various levels. It starts from the primary education classes as well. I think the figure will be more correct in the region of 70% drop-outs in our State. That is a shocking commentary on our system. Even between the first and the fifth standards, there are drop-outs. This has been alarming and it keeps on progressing as we go to the terminal examination of the tenth standard. Basic education is necessary for progress in life. No doubt we have opted for mass education but in the process we have lost the qualitative content.

As we go along we also notice that for the tenth standard examination level it is the Universities who dictate to us the type of education standards that are required for the students at that level. In other words, they want the students to be far more highly qualified will be lesser problems in than what is really necessary at the tenth the university stages, particularly the Pre-university I and II, and standard level so that there it will be comparatively easy for the teachers to handle the students as they have already completed that curriculum in the tenth standard itself.

Here again restructuring of the curriculum should be introduced and developed over a period. It has to be looked into very clearly. First of all, as I said, we lack the necessary teaching staff. This applies not only to the Government institutions but to private aided and unaided institutions as well. The Principal is overburdened with the tasks that do not necessarily relate to the educational sphere. There is administration, there is guidance work and there is subject teaching. There are co-curricular and extra-curricular activities, NCC, Sports and all that. My suggestion would be to improve the management structure of the institutions. Teachers should be given added responsibilities. In other words, the burden has to be shared and not concentrated at the top.

The Principal's teaching job will probably take about four to five periods a week and senior teachers perhaps take 15 periods per week. Normally a school has 40 periods a week per teacher. If the work could be distributed and not concentrated it should make for better overall educational system not merely in the classroom but outside as well. The total personality of the child has to be developed and not merely in one direction. The career prospects of the teachers should also be performance linked and at least 50% of the posts in the schools should have some additional allowances for the teachers to take on additional responsibilities and work.

There is a proposal to make all single teacher schools into double teachers schools. While this is a very commendable proposition, I would like to add that there has to be a certain degree of healthy competition among these institutions.

With this we can improve the quality of the teaching and create opportunities for teachers to be more definitely motivated to look after the children. In each Taluk, supposing we classify our schools into grades like 'A', 'B' and 'C'. There will always be a spirit of competition and healthy rivalry. If a 'C' category school does better than average it could be classified as 'B' and a 'B' grade school could be classified as 'A' by the same criterion. And an 'A' class school may rise higher to the classification of 'Super School'. This is one type of competition which might also be considered in the educational system in the schools.

We have also come across some anomalous factors in the rural areas. The type of education imparted to our students in the urban areas will have actually no relevance to rural people. Now, the bulk of Karnataka is dependent upon the rural economy and it should not be the intention of the Government to uproot our folk in the village and make the city attractive for them. This can only create further difficulties in the city, particularly in Bangalore, where we have tremendous problems. Therefore, the school system in the village should system in the village should be built around the village atmosphere. There is a time for sowing, for reaping and for harvesting and it is very clearly evident that the children are actively engaged in these tasks, without which the present or the farmers of fragmented land holdings will not be able to make a viable proposition of their meagre land holdings and make out their normal livelihood. These factors have to be understood if the education system is to meet the requirement of the villages. I know that non-formal education is being introduced. It could be more in the nature of a 'club' activity. There is no need for class rooms. There may have to be class rooms, but if we do not have class rooms, let the education not be a casualty because of that. Children and even parents could be taught in a very informal way, but the teacher has to be motivated and educated. It can be in the evening from 6 o'clock to 9 o'clock and a good teacher could be employed to look after this sphere of teaching. Since the students have to work during the day, basic skills should be taught to the children at the primary level at convenient hours before they reach the terminal secondary examination. They should really learn fundamentals, to read newspapers, a good understanding of what is relevant - citizen's rights and responsibilities, a certain degree of

awareness - where is their residence, what does India produce, what is the history of our beloved country, a reasonable knowledge of the languages that are spoken around them and written, and basic mathematics and science, and how to be good citizens. If this type of education is imparted to our students up to the seventh standard, I think, they will make much better progress after that level.

As I said, the studies in the rural areas (non-formal education) must be on voluntary basis. But, side by side, for the academic stream in the urban areas and other places where formal education is available to our students, a certain degree of work experience must be introduced. We have a kind of vocational system at the PUC level. Today, with high technology, and the tremendous progress made in the world in educational systems, I do believe that we can bring forward this particular type of vocational education in the high school stage from the eight standard level onwards, and build it into the curriculum for the terminal tenth standard examination. These are the schemes that could be properly utilised in the village. In the rural areas the children are aware of agricultural operations even in their tender years. We have to improve their knowledge to bring in more scientific methods to whatever is locally available, let us say agriculture, sheep breeding, dairy farming, etc. and to understand rational use of their education by applying it to such projects of learning.

In the urban areas, a system of getting school consultants is necessary, i.e., in the environment in which the school is situated, for instance, if there are factories, industrialists, technical people in well placed categories, and others connected with development schemes could be involved. They could help decide the type of job-oriented training that is needed and the special skills required to fit the students into suitable employment. Accordingly, from the eighth or ninth standard in the secondary education scheme such skills should be built into the curriculum itself, and possibly included in the SSLC examination. Because whatever may be the reasons for all against it, we still have an examination at the SSLC level and some of these subjects must be included instead of what we have today which is purely academic and not practically usefully.

I have also noticed that in all the various committees that have been formed and the policies that have been brought out the Teacher appears to be a forgotten commodity. No where do I see the teachers involved in these committees. I congratulate the teachers for their dedication and for their efficiency today. We must place

the teachers in their rightful position in any sphere of education activity if there is to be the real progress that we require from our students. How do we motivate teachers if we do not involve them in all educational processes? We have neglected them all these years. Let us hope we will be able to bring them back into the mainstream of education as far as the development of the future education policy of this State is concerned.

There is also need today for a certain degree of moral education, inculcating in the students a sense of values of rational thinking. There is a lack of moral values, a lack of teaching such values, and lack of such education. I think we have to lay a greater emphasis on teaching morals in the school curriculum. I am not saying that it should be religious teaching. We are a secular country but morals cut across all barriers of caste or creed or whatever.

The next point is the language load on the students. In the report 'Our views and comments of the Karnataka State Minorities Commission' they have mentioned that there is an omission of reference to the education of the linguistic and religious minorities in the document. I would like to congratulate our Education Minister and the Minister of State for Primary and Adult Education on the tremendous efforts they have put in to get education on a better footing. I must also confess that there seems to be, unwittingly or otherwise, an intention to by-pass the interest of the linguistic minorities. I am representing a linguistic minority. More or less the smallest minority in Karnataka with hardly 9,000 people. But we have English as our mother-tongue and many of our youth have been forced to discontinue their education because there is no Government school that can give us education in our mother-tongue. I have been fortunately having the very attentive ears of the Chief Minister and the Minister for Education. I hope and trust that the Government will kindly sanction a sum of about Rs. 12 lakhs to Rs. 15 lakhs per annum which should take care of the entire Anglo Indian students in the privately run unaided English Medium Schools. These schools are Anglo Indian schools. They are minority institutions. If this money could be paid as a grant for these students, we will have completely solved the problem of our English education as far as the Anglo Indian community is concerned.

Although the minority institutions are reluctant to accept Government grant, this could be in the form of requisition grant paid to the institutions in the name of the student itself. I sincerely trust that the House will accept this and the Hon'ble Minister will be kind enough to sanction this.

Sir, there is tremendous demand for English medium instruction and whatever the Government Policy on language is we cannot run away or escape from using the English language. English is much an Indian language as any other and all the communication with other countries is possible only through English. We must pay greater attention and we must be concerned with this ticklish issue. It is not my intention to suggest that English medium schools should be allowed to grow like mushrooms but we have to think about the people who speak this language and who want to learn it. Therefore, the Government should consider that opening of English medium schools should not be narrowed down, instead, Government must, wherever possible, start separate English medium sections in schools where such a demand really exists. In the present educational system if you take a minority student whose mother tongue is Telugu the child has to study Telugu as its mother-tongue, then he has to study Kannada, Hindi and English which means any non-Kannadiga student has possibly to go through his Primary and Secondary School Education learning four languages. You can imagine the strain the child has to undergo during its primary and secondary education. The child has to learn Telugu because it is his mother-tongue, then it has to learn Kannada because it is the regional language, then learn Hindi because it is a national language learn English because it is a universal language—like this how many languages must a child study?

SRI M. VEERAPPA MOILY.—Sir, just now the Hon. Member has said that the minority institutions should be protected and the language like English which is spoken by some of the minorities—protection will have to be given to them this is agreed and the protection to the minorities is being given. Another thing, to say that the English language is the only salvation and that English is the only communicable language—this argument I suppose is a far-fetched one in a democratic country. The very approach to this fact cannot be accepted at all and the Hon. Member's philosophy that English is the only language through which we can save the nation is very far-fetched.

SRI J. A. FERNANDEZ.—Sir, I wish to assure the Hon. Member that it is not my intension that Kannada or other languages have no relevance. I only said English is a communicable language and it is universally used.....

SRI M. S. KRISHNAN.—What we would like to know from the Hon. member is we are all for protection of the minorities and languages. We would like to know whether the minorities

the Anglo Indians residing in Karnataka and also in neighbouring States like Tamil Nadu are permitted to learn only their mother-tongue or they should also learn the language of the States...

SRI J. A. FERNANDEZ.—I don't say that we should not learn the regional language. We must learn Kannada here. In Tamil Nadu, since the Hon. Member has mentioned it, I would say the system is a little different for Anglo Indians and other communities as well. There is an examination system for Anglo Indian High Schools which is run by the Government. A similar examination existed in Karnataka up to the year 1967. It was discontinued when there was reorganisation in the Education Department and as a result that examination was dropped. It is not my intention to interfere with the language policy of the Government. But I would only appeal to the Government to introduce a system of education for the Anglo Indian community on the same lines as is being done in the neighbouring State. The other point made by the Hon. Member it is definitely necessary that every community in the State must have a workable knowledge of the regional language. I support that point.

[(MR. SPEAKER.—in the Chair.)]

Then, Sir, there is a lot of talk about the tremendous quantum jump of boys and girls into the 21st century. Today with the introduction of computer systems, electronic equipment and high technology, many institutions have started giving basic education in this sector, but I don't know whether the budgeted amount of Rs. 195 crores will be sufficient to tackle the problem and to cover the entire requirement of manpower and equipment for the education department. For such education a lot more money has to be put into the system if we are to make progress. That is what we are expecting and the jump during the 21st century will not be qualitative if we don't plan properly. Further whatever is spent towards education, the major portion is spent in favour of the major communities and a very small portion is left over for the minorities. No doubt the Government is concerned with the welfare of minorities. I would like to point out that today some of the best run schools in the country are run by the minorities who are doing a good job. It is not only here in India, perhaps even throughout the world, that minority institutions are imparting the best education possible. It should also be possible to improve our own institution with the help of properly trained and motivated teachers and introduce vocational education early enough. If we don't effect a change in our education pattern I am afraid we cannot tackle the unemployment problem in

our country in the days to come. And we need this change in our education system early.

I mentioned vocational courses. I said some practical work experience should be included in the system. We can introduce for girls a practical course in, say, beauty culture and make it a subject for SSLC examination, similarly dressmaking, tailoring or typewriting or commerce subjects. If we introduce this work experience experiment the students get exposed to the actual practical work, they get the required experience and training and when they come out after the final examinations they can as well engage in these practical works. They will even qualify for self-employment schemes when they complete their secondary education. This sort of practical change is very necessary in our education system. At present many of the institutions have profitably introduced such practical subjects and are providing training to students after passing their SSLC. When such is the case why not we introduce those subjects in the SSLC system itself and encourage our boys and girls to learn these things and enlighten them in their usefulness. I sincerely trust there will be practical application of what I said and hope the Government would concentrate on these matters early. Thank you.

೩-೩೦ ಪಿ.ಎಂ.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಲ್. ಉಸ್ತಾದ್ (ಬಿಜಾಪುರ): — ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸಿಸ್ಟಂ, ಎಜುಕೇಷನ್ ಪಾಲಿಸಿ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅದು ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ರಾಂಗ್ ಇದೆಯೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮೆಡಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ವಿದಾರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹತ್ತಿರ ದಂಡು ಇರುತ್ತದೆ ಅವನೇ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಓದುತ್ತಾನೆ, ಮೆಡಿಕಲ್ ಓದಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗುತ್ತಾನೆ, ಲಕ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಸಾವಿರಾರುಗಟ್ಟಲೆ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಅಡ್ವಿಷನ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಡಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಿಸ್ಟಂ ರಾಂಗ್ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಆಯಿತು. ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯, ೧೯೮೫ನೇ ದಿವಸ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಬಂತು. Central Government has directed all the State Government to ban capitation fee ಎಂದು ಬಂತು. ಅದರ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಬ್ಯಾನ್ ಇದೆ? ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಿಟು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲದೇಹೋದರೆ ಸಿಟು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಅದರ ಕುರಿತು ಚೀಫ್‌ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಅಥವಾ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ರಘುಪತಿಯವರು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ೧೯೮೬-೮೭ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಿಸ್ಟಂ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬರೀ ಪೇಪರ್ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೨೦ನೇ

ತಾರೀಖಿನ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ರಘುಪತಿಯವರಂ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಟ್ ಅಪ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಬಂದಿದೆ. ಎಜುಕೇಷನ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಹೊಸವಾಗಿ ಏನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿರುವುದು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೪ ರೀಫರ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ, ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ Government is aiming at one teacher for 50 students ಎಂದು. ಎಲ್ಲಿದೆ ಅದು? ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಸರ್ಕಾರದವರು ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ. ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇದು ಬರೀ ಹೇವರ್ ಹೇಳಿಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಆಗಬಾರದು. ಸುಳ್ಳು ಅಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುವುದು, ಏನೇನೋ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತನಾಡಿ ಬರುವುದು ಮಾಡುತ್ತೀರೇ ಹೊರತು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ೫೦ ಹುಡುಗರಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಟೀಚರ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಟೀಚರ್ಸ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಉರ್ದು ಟೀಚರ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬ ಟೀಚರ್‌ನೂ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸಿಂಗಲ್ ಟೀಚರ್ ಇರುವ ಕಡೆ ಡಬ್ಬಲ್ ಟೀಚರ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು, ಮೊನ್ನೆ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವರು ಉಪವಾಸ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ತಾವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾರ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿದು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ೧೭ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಆಫೀಸ್ ಹತ್ತಿರ ಉಪವಾಸ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಲಿಲ್ಲ ನಾವು ಹೋಗಿ ಡಿಡಿಪಿಐ ಜೊತೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮಾನ್ಯ ರಘುಪತಿಯವರು ಉರ್ದು ಭಾಷೆ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನಾನೂ ಹೋಗಿದ್ದೆ, ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರೂ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ತಾವು ಮಲತಾಯಿ ಧೋರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಉರ್ದು, ಮರಾಠಿ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು ಯಾವುದೇ ಮೈನಾರಿಟಿ ಭಾಷೆಯರಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಇನ್ನು ಪುಂದಾದರೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ೧೯೮೫-೮೬ರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾರಿ ಪ್ರೌಢರಿ ಟೀಚರ್‌ನ್ನು ಅಡಿಪನ್ನಲಾಗಿ ತುಂಬಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಬಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ೬೦೦ ಟೀಚರ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಸ್ಟಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ತುಂಬದಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಲ್ಯಾಪ್ಸ್ ಆಯಿತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಣೆಗಾರರು ಯಾರು? ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಮಾನ್ಯ ರಘುಪತಿಯವರು ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಅಕ್ಕೋಬರ್ ೫ನೇ ತಾರೀಖಿನ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. Government is thinking to institute a chair for Urdu in the State in one of the university in the name of Tippu Sultan.....

ಎಂದು ಸಾಮರ್ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿವಾಗ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ ಈಗಲೇ ಹೇಳಲೇ? ಆಮೇಲೆ ಹೇಳಲೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಲ್. ಉಸ್ತಾದ್.—ತಾನು ರಿಪ್ಲೈ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಈ ತರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಹಾಗೆ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ಕಾಲದ ತರಹ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಗಲೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳು ಎಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೇಡ ಎಂದರೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಲ್. ಉಸ್ತಾದ್.—ನಾವೇನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅದನ್ನು ಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ರಿಪ್ಲೈನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಪಾಲಿಸಿ ರಾಂಗ್ ಇದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿವೆ. ೧೯೮೫-೮೬ರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ೬೦ ಕೋಟಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ೬೦ ಶಾಲೆ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೋಟಿಗೆ ೬ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೇಳಿ.

ಶಾಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ರಿಪೇರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಾಸ್ತರು ಮತ್ತು ಹುಡುಗರು ಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕ್ಲಾಸ್ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಸಿಂಧಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿದೆ. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಊರು ಅದು. ಅಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಬಿದ್ದು ಒಂದುವರೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಆಯಿತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೂರು ಸಾರಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಡಿ.ಡಿ.ಸಿ. ಮಿಲಿಟರಿ ನಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ದಂಡೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಕೇವಲ ಪೇಪರ್ ವರದಿಯೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ತಿರೋಟಾದ ಒಂದು ಶಾಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅದನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿಸಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ೬೦ ಕೋಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ನೋಡಿ. ೬ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಒಂದೊಂದು ಕೋಣೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಳಜಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಳಗುಂ ಜಿಲ್ಲೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಸಿನೀ ಹಾಗೂ ಫಿನೀ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಮರಾಠಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಬೇದರ್, ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳೇ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇವರ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ರಿಂದ ೭ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸುಮಾರು ೫೬,೪೫ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರವೇ ನೀವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ೫೨,೮೮ That itself goes to show that nearly 4 lakh books are required even as on today. ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯಿಂದಲೇ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆ ಈ ರೀತಿಯಾದಂತಹ ಸ್ಪೀಮ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಇವತ್ತು ತಾವು ಯಾವುದೇ ಸ್ಕೀಂ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡಾ ಆದು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರತಕ್ಕಂತಹದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ತಾವು ಕೊಟ್ಟ ಅರವಿ ಏನಾಗಿದೆ? ಒಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಶರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ದೊಡ್ಡ ಹುಡುಗಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಶರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅರವಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪೀಚ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಈ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಾ ಶಾಶ್ವತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಅಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಬೆರ್ಮಿಂಗ್ಹಾಂ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಇದೆ. ಇವು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಮಿಟಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಬರುವಂತಹ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಲ್ವಿಂಗ್ ಛೋ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಜುಕೇಷನ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಉತ್ತಮ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಬಲ್ವಿಂಗ್ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಲೋಕಲ್ ಫಂಡ್ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಇದ್ದಂತಹ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ರಿಪೇರಿಗೆ ರೊಕ್ಕು ಇಲ್ಲ. ರೊಕ್ಕುವನ್ನು ಇವರು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಬಲ್ವಿಂಗ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.— ಬಡ್ಡೆಟ್ ಓದಿ ಸ್ವಾವಿಂ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಲ್. ಉಸ್ತಾದ್.— ಅದನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ೧೯೮೫-೮೬ರಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ೬೦ ಕೋಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಒಂದೊಂದು ಕೋಣೆಗೆ ೬ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಹಣದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ರೂಫ್ ಲೆವೆಲ್ ಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಕೂಡಾ ಮುಗಿದು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಕಟ್ಟಡ ಮೇಲೆ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಮಳೆಗಾಲ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವೂ ಕೂಡಾ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಕೋಣೆಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ೨½ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ೨೮ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇವತ್ತು ಇವರ ೬ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಕೋಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಅದಾದ ಬೆಂಬ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಳಜಿ ಮಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಬೆರ್ಮಿಂಗ್ಹಾಂ ಕಮಿಟಿ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳೇ ಛೋಮನ್‌ಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಛೋಮನ್‌ರಾಗಿ ಲೋಕಲ್ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ.ಗಳು ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.— ನಾನು ಒಂದು ಲೆಟರ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಓದಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎಲ್. ಉಸ್ತಾದ್ — ಯಾವುದು ಸ್ವಾಮಿ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.— ಈಗ ನಾನು ಅದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ತಾವು ನಾಳೆ ಓದಿ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಯಾ ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರೇ ಛೇಪರ್ಸ್ ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದುವರೆವಿಗೂ ಈ ರೀತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದು ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮುಂದೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು — (ಶ್ರೀ ಉಪ್ಪಿನ್ ಅವರು ಗೈರು ಹಾಜರು ಮಾನ್ಯ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರೇ ತಾವು ಮಾತನಾಡಿ ತಾವು ೧೫ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್ (ರಾಜಾಜಿನಗರ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವೆಂತ್ರು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಜನಾಂಗ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಹಿರಿಯರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ತಜ್ಞರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಗುರಿ ಏನಿರಬಹುದೆಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಅಂಶ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಗುರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಪರದೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಕೇವಲ ೧೦ ನಿಮಿಷ ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ ಓದಿ ಹೇಳುವುದೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒನೇ ಪ್ಲಾನ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಏಳನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ೬-೧೩ ವರ್ಷಗಳ ವಯೋಮಿತಿಯಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣದ ಹಂತಕ್ಕೆ ತರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದೆ.

೧೯೮೫-೮೬ನೇ ವರ್ಷವು ಏಳನೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಮೊದಲ ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಏಳನೇ ಯೋಜನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

- ೧) ೬-೧೦ ವರ್ಷ ವಯೋಮಿತಿಯಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಜರಾತಿಯನ್ನು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರ ರಷ್ಟು ಸಾಧಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಲಾ ಔಪಚಾರಿಕ ಶಾಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಅಥವಾ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅನುಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಒದಗಿಸುವುದು.
- ೨) ೧೧-೧೩ ವರ್ಷ ವಯೋಮಿತಿಯಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಜರಾತಿಯನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ನೂರಕ್ಕೆ ಐವತ್ತರಷ್ಟನ್ನು ಕಾಯುವುದು.
- ೩) ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆ ಬಿಡುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಬರೀ ಹಾಜರಾತಿಯ ಬದಲು ದಾಖಲಾತಿ ಮತ್ತು ಹಾಜರಾತಿ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡುವುದು.
- ೪) ಪರಿಶಿಷ್ಟಜಾತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟವರ್ಗ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುವುದು.

೫) ಶಿಕ್ಷಣ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ನೀಡುವುದು. ಎಂದರೆ ಈ ೫ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಒನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಮೂಲಭೂತ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನೋಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದೆ, ನಾವು ಏನು ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಗುರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಜಾತೀಯತೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜವಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಾಜವಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದರೆ ಏನು? ಈ ಸಮಾಜವಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪದ್ಧತಿ ಏನು ಇದೆ? ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸ

ಬೇಕು, ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು. ಸಮಾಜವಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಎನು ಹೇಳಿದ್ದಾ ರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಕಾರ್ಲ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಓದಿದರು ನಾನು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನ್ ಡೆಮಾಕ್ರಟಿಕ್ ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಗುರಿ ಏನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

EDUCATIONAL AIMS AND OBJECTIVES

“The aim of education consists in bringing up comprehensively developed personalities who are able and ready to share responsibility for the whole, to take part in decision making, to be active in political and economic life and to acquire cultural values. Broad sections of the population should be in a position to do so in many fields of social endeavour, showing creativity and imagination. This is why we want to impart to all young people, regardless of their future occupation a relatively all-round, scientifically based and equally high level of general education”. ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇದು ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಾಜವಾದಿ ಗುರಿ ಎಂದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಗುರಿ ಈ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು. ನೀವು ಕೂಡ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ನಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸಮಾಜವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ ಅವರು ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಜೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಎಂದರೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಸವಾಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಇನ್ನೂ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಲು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಾಗಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಸವಾಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ತಾವೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ರೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರುಗಳ ಒಂದು ಸಭೆ ನಡೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇದರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ಸಚಿವರಿಗಿಂತಲೂ ಒಂದು ಭಿನ್ನವಾದಂಥ ಸಮಾಜವಾದಿ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಆರೀತಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಧೋರಣೆ ಏನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿವೆ. ಇದನ್ನು ನೀವು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ದುರ್ದೈವ ವಶಾತ್ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಸರಿಯಲ್ಲವೇನೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ತಾವು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪತಿ ಪಂ ಬಂಗಾಳ, ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಈ ಮೂರು ರಾಜ್ಯಗಳ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಗಳಿದ್ದೂ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್ —ನಾನು ಅದನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ರಘುಪತಿಯವರ, ಕೃಷ್ಣನ್‌ನವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲಿ ಅನಂತರ ಅವರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತಾವು ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಿರಂತೆ. ಇವತ್ತೇ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು, ಇವತ್ತೇ ಉತ್ತರವೂ ಮುಗಿಯಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಿ. ನಾನು ಈಗ ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇರಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ

“We are formulating programmes to use on a large scale the new communication technology in our school system. Delinking the degrees from jobs under Government is under active consideration. Steps are being taken to open an Open University to bring higher education within easy reach of all. The Central schools organisation will be expanded. These schools will function as centres of excellence in every district of our country.”

He spoke of ‘Education’s organic link with the productive forces of society. We shall organise it with industry agriculture, communications and other productive sectors of our country’.

ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇದೇ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಏನಿಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದಾದರೆ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರೈವರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದವರು ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ “ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಮಾಲು ನೀತಿ ದರ್ಶನ” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ಕಟುವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಕಟುವಾದ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ.

“೧೯೬೦ರ ವೇಳೆಗೆ ಉಚಿತ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ೧೪ರ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿರುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿದ್ದಾಗಲೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರಿಮಂಟುಲು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರುತ್ತೇವೆ. ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಕೊರತೆಯಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆಯೋ ಆ ಗುರಿಯೇ ದೂರ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಿದೆ.”

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ೨೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಖಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಡಿಮೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಕಳೆದಸಾರಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ೩ ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದರೆ. ಈಸಾರಿ ೧೬ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ೭೬ ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಎನ್‌ರೋಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ ೮೪-೮೫ರಲ್ಲಿ ೬೬, ೪೬ ಲಕ್ಷ ೫೫-೬೬ರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ೫೬, ೫೧ ಲಕ್ಷ ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಎಂದರೆ ತಾವು ಬಹಳ ಧೀರೋದಾತ್ತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"The malady afflicting education is drastic and it as such requires drastic remedies".

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"It requires drastic remedies"

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ malady ಮತ್ತು remedy ಎರಡೂ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಅದೇ ಬಂಡಿ ಜಾಡು, ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದೇ ಜಾಡಿನಲ್ಲೇ ಇವತ್ತೂ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಏನು ಪ್ರಗತಿಗೊಮ್ಮಿ ಧೋರಣೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅದನ್ನೇ ಇವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ನಾನು ಯು.ಜಿ.ಸಿ. ರಿವ್ಯೂ ಕಮಿಟಿಯ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ಟೇಟ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ಸ್ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಫೋರೀಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರೂ ಕೂಡ ಈ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಛಾಪ್‌ಟರ್‌ನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನೂ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾರೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಕಾರಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಏನೂ ವ ಮಾತನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಲಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಬ್ಯೂರಾಕ್ರಸಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಧೋರಣೆಗಳು ತೊಡಕಾಗಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ "internal constraints" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇರೀತಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.

೪-೦೦ ಪಿ.ಎಂ.

The Internal Constraints ನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಏನು?

The fears of the privileged classes losing the privileges, the teachers losing the private tuition, the exposure of ignorance of the teachers who are already working, the fear of community control over the functioning of the institutions and the resultant accountability by the teachers, de-politization, merit promotions educational bureaucracy are the real constraints in the way of dynamic change in the educational system. By proper re-orientation and by re-education, these fears can be eliminated.

ಪ್ರೈವೇಟ್ ಟ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಟ್ಯೂಷನ್ ಅಂದಾಕ್ಷಣವೇ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಅನೇಕ ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಇದು ಕೂಡ ಇದೆ. It is not a constraint at all. Constraint is somewhere else.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಡಿಪೊಲಿಟೈಸೇಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಡಿಪೊಲಿಟೈಸೇಷನ್ ಎಂದರೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ, ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಪೊಲಿಟೈಸೇಷನ್ ಕೋಮುವಾರು ಮನೋಭಾವನೆ ಜಾತೀಯ ಮನೋಭಾವನೆ, ಬ್ಯೂರಾಕ್ರಸಿ, ಕರಪ್‌ಷನ್ ಏನು ಇದೆ ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಇದು ಇರಕೂಡದು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ವಿವಿಧ ಅರ್ಥಗಳೇ ಆಗಲಿ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೇ ಆಗಲಿ ಅವರು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಇರುತ್ತದೆ ರಾಜಕೀಯ ಇದೆ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಡಿಪೊಲಿಟೈಸೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಾವು ಹೊರಟರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. It is not constraint at all. Constraint is somewhere else ಎಂದು ಹೇಳಿ ವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಡೋನ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ತಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಡೋನ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಭಾರಿಭಾರಿ ಶ್ರೀಮಂತರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಲ್ಲಿ ಓದತಕ್ಕಂಥ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು. ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು, ಅದು ಮಾಡರ್ಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಡೋನ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಮಾತು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

Taking Education Minister K.C. Pant's statement in Parliament as an authoritative Pronouncement, we learn that main instrument for carrying out the NEP is what he calls pace-setter schools. These will be the schools which the Prime Minister told us, will function as centres of excellence in every district of our country." ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಇರಬೇಕು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಠಪ್ರವಾಹ ನಡೆಯಬೇಕು.

Pant makes it clear that admission to these institutions (would) be regulated on the basis of merit." ಮೆರಿಟ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಇರಬೇಕೆಂದರೆ ಮೈಕಾಲೇ ಹೇಳಿದಂಥ ಮಾತು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. Macaulay has said about model schools.

It is impossible to educate the body of the people, but it is possible, through English, to bring about a class of persons Indian in blood and colour, but English in tastes, in opinions, in morals and in intellect, and so education is to filter down from them to the masses,

Sir, then what is the difference between Macaulay and the policy of the Central Government? ಅದ್ದರಿಂದ ಇದು ಬಹಳ ಡೀಜರಸ್ ವಾದ. ಈ ವಾದ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ನನ್ನದು ಮಿಸ್ಟೇಕ್ ಇದ್ದರೆ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಪುನಃ

I refer now Education Ministers Conference, New Delhi, Aug. 85-Address by Sri M. Raghupathy, Minister for Education, Karnataka. It is stated

Recently a pronouncement of policy decision of the Central Government was made to the effect that each district will have a Central School etc. While it is to be welcomed, the non-inclusion of the local languages in the syllabi will pose a serious problem. If the Kendriya Vidyalaya pattern is adopted the teaching of Kannada as one of the languages besides teaching the subjects in Kannada is desirable. However, there may not be any objection for retaining the present system of teaching Hindi as a language. If this suggestion is considered, the model school scheme is acceptable.

ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅದ್ವಿತೀಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಓದಲಿ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಅಂಗವೇಜ್ ಅದನ್ನು ಓದಬೇಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಒಂದೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲೂ ಬರೀ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಕ್ಕಳು, ಹಣವಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಮೋಗುವಂಥ ಸ್ಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸರಿ ಯಾದುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿ.ಐ.ಪಿ. ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಪಾಯಿಂಟ್ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಕೋರ್ಸ್ ವರ್ಕೇಶನಲ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ನೈನ್ಸ್ ಎಡ್ಜುಕೇಷನ್ ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಪಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ನಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಆಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುಕೊಳ್ಳಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂಡರ್ ಟೀಕಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಓದಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

Approaches to resource Mobilisation for Education (Page-11)

A number of ways and means have been suggested for the resource mobilisation under this heading. In para 4.68 to 4.70 a mention has been made about the surcharge on land revenue and municipal house taxes. Already in Karnataka education cess is being levied on house tax in municipal areas and panchayat limits.

It is obligatory on the part of those who had higher education at the cost of others to share the prosperity with the less fortunate ones. The proposal to levy a cess from the employees who employ the products of the professional institutions, is a good one. In the same line of thinking, it is suggested that all the public sector undertakings should be asked to provide educational facilities not only to the dependents of their employees but also to the people living in the nearby areas, reserving certain number of seats. This could be at the cost of the employees if need be. Public sector undertakings were created with a hope that the surplus resources would ploughed back to the general economy of the nation. On the contrary a tendency has grown among the employees to

clamorous for more facilities in the form of bonus and other privileges rather than allowing the flowing back of the resources to the general economy. Atleast by forcing the public sector units to give quantity-education both to the children of the employees and others the aims could be achieved to a great extent"

Sir, I would like to draw the attention of the Hon'ble Minister for Education to the following paragraph with regard to the Public Sectors.

"The financial results for 183 public sector companies show that 51 of them suffered heavy losses while 16 were new undertakings. 12 companies recorded a negative growth rate in net worth, 6 showed growth rate of net worth of 80 percent, another 37 companies between 20 percent to 50 percent and another 57 companies between 0.1 percent to 20 percent.

Those public sector companies which have faired badly in this respect include sick units taken over by the Government, such as Smith Stains street and a number of textile mills. On the other hand a dozen of sick units have shown better results after nationalisation. These include Andrew Yule and IISCO Stanton Pipe.

Besides it has also to be mentioned that the turnover of the Central Public Sector Industries was 250 percent in 1975-76, over and above that of 1970-71, and it is much more now. The gross profits before tax have increased in almost all the public sector industries, capacity utilisation in a number of industries has increased to 75 percent, foreign exchange earnings through exports which amounted to Rs 1536 crores in 1975-76 have tremendously increased as also the contribution to resource mobilisation for the plan through payments of dividends, interest, income tax and excise duty. The public sector has also assisted in setting up more than 5000 ancillary units from which it has purchased goods valued at millions of rupees."

This is the fate of the public sectors. I don't think that it is right to denigrate the public sectors.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರೇ, ಬೇಗ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಿರಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್ —ಅಯಿತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಬೇಗ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಿವೇಗಿ ಹಣ ಎತ್ತಿದ ಬಂತು? ಹಣ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಯೋಚನೆ ಯನ್ನೇ ಮಾಡ್ತೀರಿ. ಇನ್ನೂ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಯು.ಜಿ.ಸಿ ಕಾಲೇಜ್ ಏನಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ

ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಭಾಗಗಳ ಮಂಖ್ಯಸ್ಥರಿಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರೊಳಗೆ ಗೋಲಮಾಲೆಗಳು ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನಿಂದಾಗಿ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಎನ್ನುವವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಕಳಂಕ ಬರುವುದು ಬೇಡ. ಇನ್ನು, ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ೧೯೯ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರೈವೇಟ್‌ನವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ರಾಜಾಜಿನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಇದೆ. ಬರೀ ಬೋರ್ಡು ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಒಳಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಆದರೆ ಈ ಪ್ರೈವೇಟ್‌ನವರನ್ನು ದುಡ್ಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಏಕೆ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ ? ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಟೀಚರ್ಸ್ ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ. ಅವರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡ ನಾಶು ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ರಘುಪತಿಯವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ನನಗೆ ಇದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಾರವರೇ, ನೀವು ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಡಿ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಆಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ನಾನು ಹೇಳಿದುದ್ದು ತಮಗೆ ಕೇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ಎಂದಿದ್ದು ಈಗ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಈ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಸರ್ಕಾರ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಸ್ಕೇಲ್‌ನ್ನು ನಾನ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್‌ನವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ. ಓದಿದಂಥ ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್‌ಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ? ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಮುಂದೆ ಪೇ ಕಮೀಷನ್‌ಗೆ ಇದು ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗದು. ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಲೆಕ್ಚರರುಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಟೀಚರ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಗೋವಿಂದಗೌಡರು ದಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು. ಇವರು ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಕೆಲಸ ಖಂಡಿತ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಮಾನ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪದಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಂಗಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ (ಶಿಕಾರಿಪುರ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಅನುಮೋದನೆ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು, ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಮುಖವಾದಂಥ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ರೀತಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅದು ಸರ್ಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್. ಅಥವಾ ಕಾಲೇಜು ಆರಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜು ಆರಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಬಾರ ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟು ಬೀಳಬಹುದು ಎಂಬ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದ ಕಡೆ ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಅನುಮಾನ ನನಗೆ ಇದೆ. ಕಾರಣವಿಷ್ಟೇ, ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಹೊಸದಾಗಿ ೧೯೮೫-೮೬ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಜಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿಯವರು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನದ ಅವಧಿಯನ್ನು ೫ ರಿಂದ ೭ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು ? ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣಕಾಸಿನ ಭಾರ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ, ಬೀಸುವ ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು ಎಂಬಂತೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೇನೋ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ನನಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಎಂದರೆ, ಯಾರನ್ನೋ ಮೆಚ್ಚಿಸುವ

ಸಲುವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏಳು ವರ್ಷ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅಧ್ಯಾಪಕ ನೌಕರವರ್ಗದವರು ಇವರುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯವರು ಯಾವರೀತಿ ಕಿರುಕುಳ ತೋರಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ? ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಿಸ್, ನಾಲ್ಕು ನೇಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಪೂರ್ತಿ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಕೊಡುವ ೨೫-೨೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಹಿಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚಂತನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೀವು ಇಂತಹ ಸಹಸ್ರಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಕೇಳಿದರು ಎಂದು ಯಾರನ್ನೋ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ೧೯೮೫-೮೬ ಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಂಥ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಇದು ಅಷ್ಟೇ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ, ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸದೆಯೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ ಅನುದಾನ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರು ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಇದರ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಅಮೇಲೆ, ಹಣಕಾಸಿನ ಯೋಜನೆ ಮಾಡದೆ, ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡದೆ, ೧೯೮೫-೮೬ ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ೧೨೫ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊದಲೂ ಆರು ಜನ ಉಪನಾಸ್ಕರು, ಒಬ್ಬ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ, ಒಂದೊಂದು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನು ಆಗಬಹುದು ? ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಣಾಮ ಏನು ಆಗಬಹುದು ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಲ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಯ್ಯನವರು ರಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಹೊಸದಾಗಿ ಶಾಸಕನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಕಡೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, “ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಹೋಗಿ ನೋಡಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ “ಶಾಸಕನಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ತರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ರೆಡಿ ಲಿಸ್ಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಇವೆ. ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕನ್ನನ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆ.

ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಲಹೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಚಾರ್ಟರ್ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಎಷ್ಟು ಇವೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಇವೆ ? ಎಷ್ಟು ಕಾಲೇಜುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಇದು ಸರಿಯೇ ? ಇದು ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಕಟ್ಟಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ವರ್ಷದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೈಮಂಗಿದ: ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ತಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದರು. ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ

ನಾನು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ವಿಧ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾರಿಗೋ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನನಗಂತೂ ಅಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಲಿಖಿತ ಮೂಲಕ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ. ಈ ವರ್ಷದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ತಿಳಿದೆ ಆದರೆ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳದೆ, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯನ್ನಾ ಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯನ್ನಾ ಗಲಿ ಯಾವ ಸ್ಕೂಲ್‌ನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ ಬೇಡಿ ಅಷ್ಟಾದರೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ, ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಿ ನೀವು ತಿಳಿಯಬಹುದು, ನಾವೇ ಆ ಸ್ಕೂಲ್‌ನ್ನು ಕೇಳಿ ಬರೆದಿರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲ, ನಾವು ಕೇಳಿರುವುದು ಶಿಕಾರಿಪುರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಎಂದು ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ಇದೆ ಅಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿಯವರು ನಮಗೆ ಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಪ್ಪ: ಇನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜೀಕಾರದ ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಾ? ಅಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮುಚ್ಚುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಮಹಾಧಿಪತಿಗಳು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಯಡಿಯೂರಪ್ಪನವರೇ ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವ ಕಾಟಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇವೆಯೋ ಅವುಗಳು ಸರಿ ಯಾಗಿಯೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸೈರಣೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೊಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ, ಬೇಕಾದರೆ ಅವರೇ ಹೊಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮಿಗೆ ಈ ಕಷ್ಟ ಬೇಡ ಒಂದು ವರ್ಷ ಎನ್ನುವುದು ಐದು ವರ್ಷ ಎನ್ನುವುದು ಆಮೇಲೆ ಏಳು ವರ್ಷ ಎನ್ನುವುದು ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲದ ಕೆರು ಕುಳ ಕೊಡುವಂತಹ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬೇಡ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಾಪಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ವಾತವ್ಯವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿನೇನು ನೂ ನತಗಳು ಇವೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಅಪ್ಪ ವಹಾರಗಳು ನಡೆದಿವೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಶ್ರೇತ ಪತ್ರವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದೆ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಪ್ರಾರಂಭ ವಾಗಿರುವ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಉಪಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇರುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಬರುವ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದರ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆಬಿಟ್ಟು ಇರುವಂತಹ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಉಪಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯತಮಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಶ್ರಯ ವಾಗಬಹುದು. ಇವೊತ್ತು ನಗರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳು ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಇವೆ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವಂತಹ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಉಪನ್ಯಾ ಸಕರು ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಅವರು ಇದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆ ಪುಸ್ತಕ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗಬಹುದು ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆ-ಳಿ ಮಾರ್ಕುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಡಿಗ್ರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಸಿಗುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಸೌಲಭ್ಯ

ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ? ಈ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಸಮವಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಇದು ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಘುಪತಿಯವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಸಿಟ್ಟು ಬರಬಹುದು ಏನೂ ಮಾಡಿದರೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ ಎಂದು ಆದರೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೊಲಿಸಿ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಯಾಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೇ, ಆಯಾಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೇ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಸೈಜಿನಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಈ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಸಡಿಲ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿ, ನಾವು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ಸನ್ನಾಹ ರಘುಪತಿಯವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಧೀಕರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರೆ ? ಎಷ್ಟು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬೆದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಯಾಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೇ ಹೊಲಿಸಿ ಕೊಡಬಹುದು. ನಾವು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒನ್ನಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದಾ ಆ ಮಕ್ಕಳು ತುಂಬಾ ನೊಂದುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಟ್ಟೆಗಳು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದು ಇದೆ, ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕದು ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ರಘುಪತಿಯವರೇ ತಮಗೂ ಈ ಅನುಭವ ಆಗಿರಬಹುದು. ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಟ್ಟೆಗಳು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡವು ಮತ್ತು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕವು ಆಗಿದೆ, ಹೊಲೆದಿರುವ ರೀತಿ ಅದು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬುದ್ದಿವಂತರಿಂದ, ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದು ತುಂಬಾ ಹೀನಾಯವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಯಾವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೂ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಯಾರೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗಾಬರಿ ಏನೆಂದರೆ ರಘುಪತಿಯವರು ಮುಂದೆ ಬರುವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯಾದರೂ ಕಾಲೇಜು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಪ್ರಾರಂಭದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು, ಮುಂದೆ ಬರುವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದರ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಇದು ಬಹಳ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಈಗ ಇದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೆಯೆಂದು ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರಬಹುದು. ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಬಹುದೆಂದು ಅಪರೇ ಇಂಪ್ರೀನ ಖರ್ಚು ಎಂಟೊಂಭತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಶು ವಿಹಾರಗಳು ಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಗೋವಿಂದಗೌಡರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನನಗಂತೂ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬರೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೇನೆಯ ಪಕ್ಷ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶಿಶುವಿಹಾರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಹುದು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಹುದು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಆಗಬಹುದು. ನನಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಘುಪತಿಯವರೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದಗೌಡರನ್ನು ಬರೀ ಮಂತ್ರಿಯೆಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅನಿಸಿದರಿಂದ ಇದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ನಾನು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೈಮರಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವಾಮಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂಪ್ರೀನವರವರಿಗೂ ಪುಸ್ತಕಗಳು ತಲುಪದೆ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ನೀವು ಪ್ರಾರಂಭದ ವರ್ಷ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನಬಹುದು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ನಾನು ಶಾಸಕರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳ ಇವೆ ಅದನ್ನು ಬರೆಯಕಳುಹಿಸಿ ಎಂದೂ ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಭೂರೈಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಶಾಸಕನಾಗಿ ನೀವೇ ಬರಲು ಕುಹಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ? ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಈ

ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಡುವ ವರದಿ ಮಾನ್ಯ ಯೆಡಿಯೂರಪ್ಪನವರೇ ಇದನ್ನು ತಾವುಬಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ ನಾನು ಇದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶಾಸಕನಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಹ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಇವೆ ಅವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಇದನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಆಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ತಜ್ಞನು ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಇರುವುದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿಯೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದು, ಅನುದಾನ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡದೆ ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಓಡಾಡಿಸಿದಾ ರೆ. ನೀವು ಒಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಡಿ. ನೀವು ಅನುದಾನ ಕೊಡುತ್ತೀರಾವ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಇವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಷ್ಟು ಇದೆ. ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಇಡಿ. ಅಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಬಳ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಬಂದಿರುವ ಹತ್ತಾರು ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮಾತನಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಗರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವಂತಹ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸುದ್ದಿ ಏನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಇಲ್ಲ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇಲ್ಲ, ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಲ್ಲ, ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ, ಲೈಬ್ರರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ, ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

೪-೩೦ ಪಿ. ಎಂ.

ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರುಗಳನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಶಿಕಾರಿಪುರದ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಲ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೇಮಕವಾದಂಥ ೩ ಜನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರುಗಳು ಬದಲಾವಣೆ ಆದರೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಕಳಕಳಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಇರುವುದು ಬೇಡವೇ ? ಯೆಡಿಯೂರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಂದು ಜಾಗದಿಂದ ತೆಗೆದ ಮೇಲ್ಮೆಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಂಟ್-ಇನ್-ವಿಡ್ ಕೋಡ್ ಅನ್ವಯವಾಗದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಏನಿವೆ, ಅವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು, ಇಂತಹ ಒಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾಗ, ನನ್ನ ಭಾವನೆ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಲು ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮದಂತೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕಿರುಕುಳ ಇದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ನೀಡಬೇಕು, ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೋಡದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅವರಿಗಿಷ್ಟು ಬಂದವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಮತ್ತು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹ ೫ ವರ್ಷಗಳ ಒಂದು ಮಿತಿಯನ್ನು ೭ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಒಂದು

ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೊದಲಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಹಳೆಯ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಬರುವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ಹಂಚುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷದಂತೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ೬೦ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಇದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಚಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳಿವೆ, ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಾ ತಾವು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ಅದು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ.—ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಸದುಸ ಯೋಗವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮಂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಣ್ಣ (ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಬಿಡಿಕೆಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಮೊದಲೆ ನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಂಥ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನಿತ್ತು ಅದು ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ, ದಾರಿ ತಪ್ಪಿರುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇದನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಈ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ಏನು ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿತ್ತು ಆ ಒಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಇವರು ಹೋಗದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬುಡ ಮೇಲು ಮಾಡುವಂತಹ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಇವರು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬಹುಶಃ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇವೊಂದು ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ-ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಹೈಯರ್-ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ಪೂರ್ವ-ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಹೇಳಿದಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನಗೆ ತಿಳಿದಂಥ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರು ಪುಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ಹಂಚುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳ ತರಹ ಇವೆ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಇವರು ನಾಚಿಕೆ ಪಡಬೇಕು. ನಾವು ಯಾವುದೇ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೂ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅವು ಮಕ್ಕಳು ಕುಳಿತು ಓದುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕುಳಿತು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಅವು ಸುಭದ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮತ್ತೆ ೫೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರ ಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೂರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ೩-೪ ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಕಡೆಯೂ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನ ಕೊಡ

ಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಾಜರಾತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ವರ್ಗದವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲು ಏನಾದರೂ ಆಕರ್ಷಕವಾದಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಲು ಅಗತ್ಯವಾದಂಥ ಪಾಪ್ತಿಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಹ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಆಟದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಕಡೆಗೂ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜಾಮದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಾರಿಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ತಪ್ಪಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ಇಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಜಾಮದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದರೆ ಅದು ಜಾತಿಯಂತೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏಳೈ ಹಾಲು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡದಷ್ಟು ಹಾಲು ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಗಾದೆ ಇದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸುವಂತಹವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಜ್ಞಾನ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇದು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದರಿಂದ 2ನೇ ತರಗತಿವರೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು, ಆದ್ದರಿಂದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸರಿಯಾದವರನ್ನು ನೋಡಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರೂ ಸಹ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಮಾಡುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಯಾವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೋ, ಆ ಶಾಲೆಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೇ ಅವರೂ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳ ಹತ್ತಿರವೇ ಅವರ ವಸತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಸರಿತು. ನಾನು ನೋಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಸುಮಾರು 30-40 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಸತಿಯಂತೂ ಬಹಳ ಶೋಭನೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಸತಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣು-ಮಕ್ಕಳು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಲೆಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆಯೋ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ವಸತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಕಡೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಎ. ಇ. ಓ. ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಒಂದು ಜೀಪ್ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಜಾನಲ್ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೂ ಜೀಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಈ ಎ. ಇ. ಓ. ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜೀಪನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರುಗಳಿಗೆ ಜೀಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಜೀಪು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಕೊನೇಪಕ್ಷ ಒಂದು ಮೋಟಾರ್ ಬೈಕನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮತ್ತು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಕೋ-ಎಜುಕೇಷನ್ ಇರುವ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮತ್ತು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮೂಲತಃ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೂತ್ರಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮತ್ತು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮೂಲತಃ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಕಡೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಮೂಲತಃ ಇರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಒಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ, ಕೆಲವು

ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳವರು, ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗೆ ಈ ವರ್ಷ ಸರಿಯಾದ ರಿಸಲ್ಟ್ ಬರದೇ ಇದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ನೀತು ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಗಳೇ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಪಾಸ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಂಚುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಇವರು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅರ್ಧ ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಇವರು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ೩ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಏನಾದರೂ ಇವರು ಕೊಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕ ಕಳೆದುಹೋದರೆ ಪುನಃ ಇವರು ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಇವರಿಗೆ ಪ್ರಚಾರವಾಗಿದೆ ಶಾಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ವಿತರಣೆಗಾಗಿ ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಹ ಸದಸ್ಯರಾದ ಮಾನ್ಯ ರಾಜೂಗೌಡರು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಒಬ್ಬರು ತುಂಬಾ ಹೂವನ್ನು ನುಂಗಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಆಗಿವೆಯೋ ಏನೋ ? ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಇವರು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಉಚಿತ ಪುಸ್ತಕದ ನೀತಿಯನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೆಲವೇ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್. ಎ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥಹ ಅವಿದ್ಯಾ ವಂತರನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶ ಇರತಕ್ಕಂಥ ೧೫ ವರ್ಷದಿಂದ ೩೫ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವರಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕೇವಲ ೬ ತಿಂಗಳು ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ ೧೦ ತಿಂಗಳಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಅವರಗಳಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆದಂತಹವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಲಿತವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಂತಹವರಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿರ್ಪಾಡನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿರಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಣ್ಣ.— ಇನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೂ ಸ್ವತಃ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತೆ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಡಿಗ್ರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಯಂತ್ರಗಳ ತರಹ ಆಗಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲೇಜುಗಳು ಡಿಗ್ರಿ ಕೊಡುವ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳ ತರಹ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಇಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ದೇಶಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚು ವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಮತ್ತು ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಇವರು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ಏಕೆ ರದ್ದು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರದ್ದು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು

ಅಳಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರವಾಸವೆಂದು ಜನವರಿ ಫೆಬ್ರವರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒದುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುವುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಒಳಗಾಗಿ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ (ಭರವಾಸಗರ).--ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಾರ್ಷಿಕ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಬಾನ್ಸ, ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಶುರುಮಾಡಿ ೩೫ ವರ್ಷಗಳು ಆದುವು, ೧೯೫೧-೫೬ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್, ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ೨೪ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಏಳನೇಯ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್, ಒಂದು ವರ್ಷ ಮುಗಿಸಿ, ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ೧ ಲಕ್ಷದ ೮೬ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ, ಮತ್ತು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಂದ ೩ ಲಕ್ಷದ ೩೩ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಒಟ್ಟು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್‌ನಿಂದ ನಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ, ೨೦ ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ೭ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಅದ್ಭುತ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ, ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂತಹ ಅಜ್ಞಾನ, ಬಡತನ, ಅನಾರೋಗ್ಯ, ಜೊತೆಗೆ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. Regarding science we are fourth in the world and regarding ignorance we are 7th in the world from the bottom. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ೧೯೫೧ ರಿಂದ ೧೯೫೬ರ ವರೆಗೆ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ನಾವು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದಂತಹ ಅದ್ಭುತ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಗಬೇಕಾದಂತಹ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕಾದಂತಹ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ಬಾಬಿಗೆ ತಲಾಪಡೇಕಾದದನ್ನು ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲೆಂ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಾಗದಷ್ಟು ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರೇ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರ, ರೈತ, ನೂರು. ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಹೊಂದಿದ್ದು ನಾಲ್ಕು ಜೊತೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದವರೊಂದಿಗೆ, ತನ್ನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದ್ದ ರೂ ಕೂಡಾ ಅವನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಉಳಿದಿರುವುದು ಕೇವಲ ಬಾರೀ ಕೋಲು ಮಾತ್ರ, ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಹರುಕು ಮುರುಕು ಮನೆಗಳು, ಮುಂದಿನ ಗೋಡೆ ಬಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕೂಡಾ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಹೆಸರಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂತಹ ಹಲವಾರು ಜನ ಈ ರೀತಿಯ ರೈತರು ಇವೊತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಬೀದರ್ ಬಿಜಾಪುರ ಮತ್ತಿತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ನಾವು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದಿರುವುದು ಆಗಿದೆ. ಉಪಗ್ರಹ ವಿಜ್ಞಾನ, ಮತ್ತಿತರ ಕೆಲವು ಮುಂದುವರಿದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಬಡತನ, ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮೂರನೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ, ಆದರೂ ಸತ್ಯಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ನಾವು ಕಳೆದ ೩೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ದಾರಿತಪ್ಪಿದುದು ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಯಾರ ಮೇಲೆಯೂ, ಯಾವ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆಯೂ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ, ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಬೈಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. We have misused the path. ೧೯೫೧ ರಿಂದ ನಾವುಗಳು ದಾರಿತಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ ಈಗ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬರ್ನಾಡ್ ಶಹಾರವರನ್ನು ಅವರ ಹಿತಚಿಂತಕರೊಬ್ಬರು ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಏಕೆ ಇದ್ದಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು "My brain has missed the path 40 years back. If you want me to correct myself, I have to go back another 40 years, by that time I will be no more" ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಆದ್ಯತೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೋ, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಸಿಗಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೇಯದಾಗಿ, ಈ ಪ್ರಾಣಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪರ್ಫಾರ್ಮನ್ಸ್‌ಗೆ ನಾವು ೧೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ ಅದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ತಲಾಪಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಲಾಪಿಲ್ಲ. There is no co-relation. There is no co-relation between population and development. There is something wrong somewhere. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್, ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. Those figures cannot be relied upon. ಹೀಗೆ ಪುಸ್ತಕ ನೋಡುವುದು. ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು, ೧೯೮೧ನೇ ಸೆನ್ಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು? ಹಣವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಪುಸ್ತಕದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಾವುಗಳೆಂ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಇರುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆವು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂದು ಗಂಗಾ-ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಲಿಂಕ್ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ಇರಿಗೇಷನ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಿರತಕ್ಕಂತಹ K. L. Rao ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದು ಏನಾದರೂ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವೇ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲಾಪುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸುಮಾರು ೨೪ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಆಗ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇಂದು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂತಹ ಕೆಲಸ ಇಷ್ಟೆ ನಾವು ಈಜು ಬರವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಪಲ್ಟಿ ಹೊಡೆಯುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಫೆಯ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಯೋಜಕರು, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಪರಿಣತರು, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂದು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲಿ, ರೈತರ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ, ಬಡತನದ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ, ಅಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ದೇಶವನ್ನು ಅಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವಿಧಾನ ಸೌಧದ ಮೂರನೆಯ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ, ವಾತಾನುಕೂಲಿತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕಂಠಿತ, ತಮ್ಮ ಅಧೀನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ, ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಎಕರೆಜಮೀನು, ಅದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಚೀಲ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯ ಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರಬೇಕು, ಬರಬೇಕು, ಒಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಹ ನೈಜ ಸ್ಥಿತಿಗಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಅವರು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವ ಪ್ರಸಂಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಜನರ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯದ ಜನ ಪ್ರಾಣಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದೇಶ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಇಳಿಯಲು ಕಾರಣ ಆಗಿದೆ. ಚೀನಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದ್ದರೂ ಅವನು ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲೂ ಕೂಡಾ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನೀರಾವರಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಆತ್ಮಗೌರವ, ಅದನ್ನು ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

೫-೦೦ ಪಿ. ಎಂ.

ಅದು ಮಾಡದೆ ತಾವು ಭಕ್ತಿ ಬೇಡುವವನಿಗೆ ಎಂಟು ಆಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವನು ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಾನೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ತಾವು ಏನೂ ಅಚೀವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡ ೩೬-೩೭ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ. ಸುಮಾರು ೩೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾವು ಈ ಪ್ಲಾನ್‌ಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಅಚೀವ್ ಮಾಡಿರುವುದಾದರೂ ಏನು ? ಈ ೩೬-೩೭ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದವರು ಈ ಆಡಲ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಸೇನೆ ಸೇರಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಕೇವಲ ೧೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ. ಈ ಆಡಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಸೇನೆಯನ್ನು ತಂದಿ ರತಕ್ಕಂಥ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನೆಂದರೆ ಫುಕ್ಸ್‌ನ್ ಲಿಟರಸಿ ಸಲುವಾಗಿ ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು. ಈ ಬಸ್ಸು ಯಾವ ಊರಿಂದ ಯಾವ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹೋಟೆಲ್ ಹೆಸರೇನು ? ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕನ್ನು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ. ಆದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಸಕಲೇಶಪುರ ಬಸ್ಸು ಎಂದು ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಬಸ್ಸು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾವು ಇವತ್ತು ಆಡಲ್ ಎಜುಕೇಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸಹ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೇರೆಯವರು ಸಹ ಒಂದು ಹತ್ತಾರು ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಬಿಡುವರು. ಆ ರೀತಿ ಏನಾದರೂ ಸಲಹೆಗಳು ಬಂದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ಛೇದ ಭಾಗವಷ್ಟಾದರೂ ನಿಜಾಂಶ ಇರಬಹುದೆಂದು ತಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ನಾನು ಸಹ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವನು. ಈ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ತಾವು ಹೇಳಿದ ರೀತಿ ೧೫ ನಿಮಿಷ ಅಲ್ಲ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ ಆದರೂ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಸಹ ಮಂಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಆಡಲ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಬಗ್ಗೆ ಡೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಠಿತ ಕೊಂಡಿರುವವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಡಲ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಅನ್ನು ರಾತ್ರಿವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಈ ಆಡಲ್ ಎಜುಕೇಶನ್‌ಗೆ ಬರವಂತಹ ಮನುಷ್ಯ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿ ದೂರು ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಸಾಂದಿ ಇಲ್ಲ, ಅಥವಾ ವತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಜಗಳ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಆತ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವಂತಹ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಎದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳಗಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಎದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ ಆಗ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಬಹಳ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಬಂದು ಇಳಿದಿದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಜುಕೇಶನ್ ಪಾಲಿಸಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಂಚಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಕೊಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಮತ್ತು ಕೀಳು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬಡ ಮತ್ತು ಬಡದ ಎನ್ನುವ ಭೇದ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದೂ ಎನ್ನುವ ವಚನ. ಆದರೆ ತಾವು ಈ ರೀತಿಯ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಸಮವಸ್ತ್ರ, ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಇಂತಹ ಸಮವಸ್ತ್ರ, ಎಂದು ಕಾನ್‌ವೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಒಂದು ರೋಲ್ ಮಾಡಿದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಬಳಿ ಶರಟು ಹಳದಿ ನಿಕ್ಕರು ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ, ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಾವು ಹೊಲಿಸಿ

ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿತ್ತು ? ಸುಮಾರು ೮೦ ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ೫೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೊರೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಈ ೫೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಬದಲು ೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಬಡ ಮಕ್ಕಳು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಬಳಪ ಮತ್ತು ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನು ೪೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ತಾವು ಈ ರೀತಿ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಿರೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ? ಇದರ ತತ್ವ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ನಾನು ಇದುವರೆವಿಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ೩೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ಕೊಡಿಸದಿರುವಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೇನು ? ನಾನು ಹಿಂದೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಲಿಟರ್ ಆದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಎಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಕೂಡ ಹೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು. ಆದರೆ ತಾವು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸುಮಾರು ೬೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಕಡೆಯಾಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ತಾವು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅವಮಾನವೇನು ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಂದು ಸಾರಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸಡಸತ್ಕೃಂಧವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಸ್ಪೀಮ್‌ಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ೧೯೬೯ ಇಸವಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ಹೇಳಿ ಅಪೋಜ್ ಮಾಡುವಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಯೋಜನೆ ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿಯಿತು.

ಇನ್ನು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ವೇತನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೪-೫ ಸಾವಿರ ಜನ ಬೆನಿಫಿಟರಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೫ ಸಾವಿರ ಜನಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಸುಮಾರು ೪೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಯೋಜನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಚಿಂತನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಾವು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಜೀವ್ ಮಾಡಿರುವುದಾದರೂ ಏನು ? ನಾನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಆಡಲ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಸೇನೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವಂತಹ ಡ್ರಾಪ್ ಔಟ್ ಅನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು, ತಾವು ಈಗ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡುವುದಾದರೆ ನೀವು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಬನ್ನಿ. ಸುಮಾರು ೯೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಡ್ರಾಪ್ ಔಟ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ, ತಾವು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬರಗಾಲ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೇನು ? ಅದೇ ರೀತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಮೇಲಕ್ಕಿರುತ್ತದೇನು ? ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ತಿದ್ದಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಇದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಅಂಶಗಳು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆ ಎರಡೂ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗಳು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದುಡಿಯುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಈಗ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ವೇತನ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ದುಡಿಯಲು ಶಕ್ತಿ ಇರುವವರೆಲ್ಲ ನನಗೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ವೇತನವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು ಈ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ರೀತಿ ಮಾಡಿಯದೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವವನಿಗೆ ಎಂಬ ಅಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ. ಅವನು ಅವನ ಮಾಮೂಲಿ ವೃತ್ತಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನತಾ ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆ. ತಾವು ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಈಗ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಯೋಜನೆಗಳು ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನವುಗಳು. ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಯೋಜನೆ

ಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಕೆಲವು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರ್ಟ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಜೋಳ ಮತ್ತು ರಾಗಿಗಳಿಗಿರುವಂತಹ ಡಿಫರೆನ್ಸ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರ್ಟ್ಸ್ ನಾವು ಇದುವರೆವಿಗೂ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಜ್ಞಾನ, ಅನಾರೋಗ್ಯ ಇನ್ನು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರ ಹಿಡಿದು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಟಲ್ಪ ತೌಸ್ ಇತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಬರಗಾಲ ಇದೆ. ನಾವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು ಆ ಯೋಜನೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಅಂದರೆ, ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಸೇನೆಯನ್ನು ತಾವು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಿ. ಇವುಗಳಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ೩೦ ಜನ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಸಾದಿಲ್ವಾರು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಾ ಹಾಕಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—೨೦ ನಿಮಿಷ ಆಯಿತು, ತಾವು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ.—ನಾನು ಎರಡು ಸಲ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಹೈಯರ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮತ್ತು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ೨೦-೩೦ ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಆದ್ದು ತಿಳಿದುಬೇಕು. ಈ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎನ್. ಪ್ರಭಾಕರ ರಾಣಿ (ಕಾರವಾರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರುವ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನನ್ನ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ. ಸದನ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು, ಮಾನ್ಯ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನರವರೂ ಹಾಗೂ ಡಾ. ಬಿ. ಎಂ. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿಯವರೂ ಈ ಶಿಕ್ಷಣದ ಧ್ಯೇಯ ಧೋರಣೆ, ಗುರಿ, ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಷ್ಟು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಧನೆ ಎಂದರೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಭದ್ರಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು, ಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆಗಳು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಆಗಲೀ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಲೀ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದನಂತರ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಅನೇಕ ಆಯೋಗಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ರಚಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ಪಡೆದಂಥ ವರದಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಕೇವಲ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ವೇಳಾಸೂಚಿಯ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿದೆಯೇ ಹೊರತಾಗಿ, ಇದು ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವದ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಹೊರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗಹನವಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಂಥ ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳು ಈ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಹಂಬಲಿಸಿದಾಗಲೇ ಹೊರತು. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಬದಲಾವಣೆ ಆದಂಥ ಪದ್ಧತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ವಿಶೇಷ ವಾದ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಹೊಸದಾಗಿ ಈ ಒಂದು ತರಬೇತಿಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಹೊಸ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಸನ್ನಿವ್ಧರಾಗುವಂಥ ಅಲ್ಪಾವಧಿ ತರಬೇತಿಯ

ವರದಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಆಷ್ವೇ ಅಲ್ಲ, ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾದಂಥ, ತಳಹದಿಯ, ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಹೊರತರಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತರಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನೇಕೋಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ 'ಕಾರ್ಯಾನುಭವ' ಎಂಬ ಒಂದು ವಿಷಯ ಇದೆ. 'ಶಾರೀರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ' ಎಂಬ ವಿಷಯ ಇದೆ. ಕಾರ್ಯಾನುಭವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ ಇದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯಾನುಭವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಹುಲ್ಲು ಕಸ ಕಡಿಯನ್ನು ಅರಸುವಂಥ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತೊಡಗಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಲೆಯನ್ನಾಗಲೀ, ನೈಪುಣ್ಯತೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೊರತೆ ಇದೆ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಒಂದು ಅನುಭವ ಪಡೆದಂಥ, ಅಂದರೆ ಆದು ಚಿತ್ರಕಲೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಶಾರೀರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಗಬಹುದು, ಸಂಗೀತವಾಗಿರಬಹುದು, ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಜೀವನ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತರುವಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುರಿಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾವುದರ ಕಡೆಗೆ ಅದ್ಭುತ ಕೊಡಬೇಕು ಯಾವುದರ ಕಡೆಗೆ ಅದ್ಭುತ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲ. ಡಾ. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿತರಣೆ, ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳ ವಿತರಣೆ ಇದು ಅದ್ಭುತವು ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಆಗ ದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಕ್ರಮವೆಂದು ನಿರ್ಮಿತವಾದವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ವಿಷಯವೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಒಂದು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು, ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಹಿಂದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಿ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಕೊಡುವಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಾನ್ಯ ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅತಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ತರಹ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಸಮಾನತೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆತಂಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡ ಇಲ್ಲ, ಕಟ್ಟಡ ಇದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು ಇಲ್ಲ. ವಾಚನಾಲಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕೊರತೆಗಳು ಇರುವಾಗ, ಈ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂಥ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಈ ರೀತಿಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದರೆ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮಾನ್ಯ ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಯಾರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅವರಿಂದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಇದು ಯಾರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅದ್ಭುತ ಕೊಡಬೇಕೋ, ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನೂ ನಾನು ಸಹ

ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆನಂತರ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ವಿ:ತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವಣ್ಣನವರು ಒಂದುಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಅದೇನೆಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಹಾಯಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಾಹನದ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಹಾಯಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದರು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎಂ ರಘುಪತಿಯವರು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಹಾಯಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಷಯ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಬಂದಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಜೇಪಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೂ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಮೋಟಾರ್ ಬೈಸಿಕಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸಹಾಯಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ೧೦೦-೨೦೦ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತಪಾಸಣೆಗಳು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಧಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ವಾಹನಗಳ ಸೌಕರ್ಯ ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ವಾಹನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಒಳಿತು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳ ದುಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇದುವರೆಗೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸೂಪಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಏನು ಇದೆ ಅದು ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೇ ಬೆಳಕು ನೀಡುವಂಥ ತಾಲ್ಲೂಕು. ಅಂಥ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಈಗೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಂಥಕಾರದಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲವುಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರಿ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಲ್ಲ ಬಂದ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಾಲೆಗಳೂ ಇವೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸೂಪಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಇದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರ ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸೂಪಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾತ್ರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮರಾಠಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನೇಮಿಸಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅತಿ ಶಿಫುವಾಗಿ ಮರಾಠಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರ ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಳೆದ ಸಲ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಿಟ್ಟ ತನವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಏನೆಂದರೆ ಆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು. ಮೊನ್ನೆ ದಿವಸ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಮೆರವಣಿಗೆ ನಡೆದು ಅವರು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೆ. ಶಿಕ್ಷಕರ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭರವಸೆ ಏಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜವೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ನೀತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ವೇತನ ಶ್ರೇಣಿ ಇನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದು ಒಂದು ಮಹತ್ವವಾದ ವಿಷಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಎನೆಂದರೆ ಈ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿದು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉತ್ತೇಜನ ಕಾರಿ ವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಳಿಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವುದು ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಹಣ ನೋಡಿದರೆ ಕೇವಲ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ತಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲಕ್ಷ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ನಾನ್ ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ಗೆ ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಸಂದಾಯವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಪ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಕಛೇರಿ ಒಂದು ಏನು ಇದೆ ಈ ಉಪನಿರ್ದೇಶಕರ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕಳೆದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಲಿಪ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಇಷ್ಟು ಫೀಸ್ ಎಂದು ಆದರೂ ಇಟ್ಟು ಬಿಡಿ, ಅದರಿಂದಲಾದರೂ ಆ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರ ಗಮನವನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೆಳೆದಾಗ ಅವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರಘುಪತಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ ನಂದರೆ ಅಲ್ಲದೇ ಅನೇಕ ಶಾಸಕರೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ರಘುಪತಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬರವೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ತಾವು ಏನೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಈಗ ಇದು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಹುರಂಗವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸಕರೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾದಿರು ಎಂದು ಅವರು ಈಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಈಗಲಾದರೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಪಾತಾವರಣ ಹದಗೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ ಯ ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಕಲು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಕಲು ಹೊಡೆಯುವುದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಒಂದು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೇಂದ್ರ ಏನು ಇದೆ ಇದು ಅನೇಕ ಪಕ್ಕದ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒದುತ್ತಾ ಇರುವ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಸಂಚಾರಿ ಆಗಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಒದುತ್ತಾ ಇರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಂಕಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಇದನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮಗೆ ಸಮೀಪ ಇರುವ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಗೋಣಿಸಿಲದಮ್ಮ ನಕಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಹೋಗುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಫೀರ್ವನ್ ಅವರೇ, ಚೀಫ್ ಎಕ್ಸಾಮಿನರ್ಸ್ ಅವರೇ, ಸೂಪರ್‌ವೈಸರ್ಸ್ ಅವರೇ, ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಧೈರ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಇಂತಹ ದೂರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇದು ಇಪ್ಪತ್ತಿನವರೆಗೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನಕಲು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವ ಶಾಲೆಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಏನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೋ ಅದು ತಪ್ಪಿಸುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾಗಬೇಕು, ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಸಮೀಪದ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ಮಾಡಿ. ಧಾರವಾಡ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ದೂರದ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.

ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಈ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಅಂಕೋಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಸಹ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಭಾಗದ ಸಮೀಪದ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವ ವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಅಂಕಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಅವ ವಹಾರ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಇದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡುತನವಲ್ಲವೇ ? ಇದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಂದು ಕಳಂಕ ತರುವಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತುರ್ತಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹಾಕುವ ಹಾಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇನ್ನೊಂದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ಈ ಲೈಬ್ರರಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಲೈಬ್ರರಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಈ ಇನ್‌ಫಾರ್ಮಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಚನಾಲಯ ಪತ್ರ ಇರಬೇಕಾದುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತಾವರಣ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಾವರಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ಲೈಬ್ರರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಇದು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇರುವಂಥಾ ಒಂದು ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶಿ-೩೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಲೈಬ್ರರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಆನೇಕ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ನಿಯಮ ದಿಂದಾಗಿ ಲೈಬ್ರರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುವಂಥ ಬೆಳೆಸುವಂಥ ಅವಕಾಶ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಲೈಬ್ರರಿ ನೇಮಿಸುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ಆಗ ಲೈಬ್ರರಿ ಚಳುವಳಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಿಯಾನಿವರ್ಸಿಟಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರಿಯಾನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪದ್ಧತಿಗಳಿವೆ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಎಂದು ಇದೆ. ಒಂದೆ ರೀತಿ ವರ್ಷದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಜಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಯಿತು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೆಂದರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯಾನಿಯನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಂಥ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ ಮಾಡಿದರೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಿಯಾನಿವರ್ಸಿಟಿ ಹಂತ ಎಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕವಾದಂಥ ಹಂತ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯಾನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದಂಥ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯಾದಂಥ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ ಇರಲೇಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಶಿವಣ್ಣ ನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ಇವತ್ತೇ ಸರ್ಕೂಲರ್ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದಕ್ಕೆ ಚೀಝರ್ನ್ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರನ್ನು ಮಾಡಿ, ಎಂ.ಎಲ್.ಎ.ಗಳನ್ನು ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ಇದನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂ.ಎಲ್.ಎ.ಗಳು ಚೀಝರ್ನ್‌ಗಿರುತ್ತಾರೆ ನಾಳೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವರು ಶಾಸಕರೇ ಇದನ್ನು ಬಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು ನಾವು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಭೆಗೂ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಈಗ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಚೀಝರ್ನ್‌ಮಾಡಿ, ಅವರು ಬೇಡ ಅಂದರೆ ಅಗ ಖಾಸಗಿಯವರನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಪ್ರಭಾಕರ ರಾಣಿ.—ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ ಏನಿದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಾದದಿಂದ ಕೆಲವು ಕಟುವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತಿ. ಎಂದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಳೆದ ಸಲ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೬ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿತು. ಇದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಇರುವಂಥ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದಂಥ ಟಿಪ್ಪಣಿವರ್ಗ, ಶಿಕ್ಷಣಕರ ವರ್ಗ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೇ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಲಾ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ೭-೮ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಂಥ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಿಸದೆ, ಈ ಒಂದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪರ್ವದ ಅರಂಭದ ೬ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿ ಗಲಿಲ್ಲ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸ್ವತಃ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ೬ ತಿಂಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ ಗಮನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಂತ ಒಬ್ಬ ಶಾಸಕನಾಗಿ ನಾನು ಉಪವಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಂಥ ಸೌಜನ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ವಿವೇಚಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುತ್ತವಂತ, ಮಾತೃ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗುವಂಥ ಪರಿಪಾಠ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಶಿಕ್ಷಣದ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಹ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಸಹ ದೂರದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ದೂರದ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಡಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವಂಥ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರ ತಕ್ಕಂಥ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡದೇಹೋದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಜನ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವಂಥ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ತಕ್ಷಣ ಯೋಗ್ಯವಾದಂಥ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಎನ್ನುತ್ತಕ್ಕೆ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ. ತಾವು ನನಗೆ ಸಮಯಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಕೆ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ, ಎನ್. ಹೆಚ್. ಗೌಡರು, ಡಿ. ಬಿ. ಬಸವನ ಗೌಡರು ಹಾಜರಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಧರ್ಮಪ್ಪ (ಸಾಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈಗಾಗಲೇ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಜನ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯಾಗಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮ ಆಡಳಿತಗಾರರು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಆಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಮಹಾ ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಅವರು ಈ ದೇಶದಿಂದ ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಮಾಲಾಗಿ ರಫ್ತುಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಂದು ಅವರೇ ನಮ್ಮ

ಆಡಳಿತಗಾರರು ಎಂಬ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಜನರಿಗೆ ಈ ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಸಂಚು ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ೪೦ ವರ್ಷಗಳ ಹತ್ತಿರ ನಾವು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ೪೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಯಾವುದೇ ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಇನ್ನೆ ಬಚ್ಚಿ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ ಪ್ರತಿ ಮಗುವಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ಇದನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಇಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಅನೇಕ ಶ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ನಾಗರಿಕತೆಯೇ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಏಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರ್ ರಾಮಮನೋಹರ ಲೋಹ ಯಾರವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಡೂನ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದವರು ರಾಜ್ಯ ಆಳುವವರು. ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ, ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಗಂರುತು ಹಿಡಿಯತಕ್ಕವರು ಡೂನ್ ಶಾಲೆಯವರೇ ಆಗಬೇಕು. ಪ್ರೈಂ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಮಕ್ಕಳು ಡೂನ್ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವವರ ಜನರನ್ನು ನಾವು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆಯೇ? ಗುಪ್ತರ ಸಂವರ್ಣಯುಗ ಬಂತು.

ಗುಪ್ತರ ಸಂವರ್ಣ ಯುಗ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್-(ಏ) ನವರ ಸಂವರ್ಣಯುಗ ಬಂತು, ಇವರ ಸಂವರ್ಣಯುಗ ಬಂದು ಸುಮಾರು ೪೦ ವರ್ಷ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೪೦ ಜನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ನಾವು ಏನು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ, ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೮೦ ಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿವು, ಎಂದೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಏಳನೆಯ ಯೋಜನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೭೦ ಜನ ಅವಿದ್ಯಾವಂತ ಜರಿದ್ದಾರೆ. ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾದವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ಮೋಸ ಮಾಡುವ ಜನರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಹಳ ಜನ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ಏಳನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೭೦ ಜನ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದು ದೆಹಲಿಯಿಂದ ಹಣ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ರಿಸೀವ್ ಮಾಡುವವರು ನಾವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ದೆಹಲಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಕಳಿಸುವವರೂ ನಾವೇ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೭೦ ಜನರನ್ನು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ದೋಚಿ ಹೊಸ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ ಒಂದು ತರಹ ಕೀಳು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಭೇದವಿದೆ. ಅಣ್ಣ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ನಿಗ್ಗಲಿ ಕೆಲಸವೆಂದು ನಿಗಧಿಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ನಿಗ್ಗಲಿ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಅಣ್ಣನು ತಮ್ಮ ನ ಬಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಮೂಲವಾಗಿ ಇದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಶ್ರಾಂತಿಯಾಗಬೇಕಾದ ಯಾವ ಒಂದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾಗಬೇಕೋ ಅದು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಾಗದೇ ಹೋದರೆ ಪ್ಲಾನ್ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಜಾತಿಯಂತೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ತರಹದಲ್ಲಿ ಜನರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೭೦ ಜನರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏಳನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದೆಹಲಿಯಿಂದ ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ದೆಹಲಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಸಂವರ್ಣ ಯುಗವನ್ನು ವಾಪಸ್ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಗರಿಬಿ ಹಠಾಪೋ ಮಾಡಿದರು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ವಂಸಸ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಪ್ರತಿ ಮಗುವಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷ ಏನೇ ಇರಲಿ,

ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಡಕು ಇರಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ರಘುಪತಿ ಯವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಷ್ಟ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯದಿದೆ. ಪೇಟೆಯೊಳಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಓದಿಸಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿ ಅನೇಕ ಜನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನ ಎಲ್ಲಿದೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಕರ್ ಕಾಕಿ ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇದ್ದವರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಗಿ ಇದ್ದರೆ, ನಿಕರ್ ಇಲ್ಲ, ನಿರ್ಬರ್ ಇದ್ದರೆ ಅಂಗಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಎರಡೂ ಇಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಶಾದೀಪವಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಆ ಅಸೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಜನ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಿದೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಇದು ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬಹುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಓದುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರ ಇಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಯೆನಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ ಸುಮಾರು 30 ರಿಂದ 35 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಹಂಚಿಕೊಡದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಆದರೆ, ಅದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಅನಾಹುತವೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಪುಸ್ತಕ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತು ಸುಳ್ಳು, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ದೊರೆತಿದೆ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ, ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಲ್ಲದ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳು ತೊಂದರೆ ಯಲ್ಲಿದೆ. ಏಳನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಒಬ್ಬರೇ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಇವೆ ಆದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳಿಲ್ಲ. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆಯೋ, ಅಷ್ಟೇ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಗಳಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ದೂರದ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಲಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಏನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೋಪವೇನೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೀ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಕೂಡ ಸೈನ್ಸ್ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಕಾಲೇಜಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕು.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು, —ಮಾನ್ಯ ಧರ್ಮಪ್ಪನವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಧರ್ಮಪ್ಪ, —ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 35 ವರ್ಷವಾದರೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲ. ಅದು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಈ ದೇಶದ ಚಿತ್ರವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್‌ಈಕ್ಯಾಲಿಟೀಸ್ ಈ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಈ ದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸುಮಾರು ಯುಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸಾರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಧೃಢವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದೆ. ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಗಳಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಪಂದಿಸಿನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಂಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ವಿನಯಕುಮಾರ್ ಸೊರಕೆ (ಪುತ್ತೂರು) —ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದಂತಹ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕ, ಸವುವಸ್ತ್ರ, ಕೊಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು. ಒಂದು ಕನಸನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕನಸನ್ನು ಏನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಕಾರ್ಯತತ್ವವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಸಂಧಾರಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತುಘಲಕನ ಅಲ್ಪಕಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆಯೆನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಎಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಶಾಸಕರು ಅವರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಸದನದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆ ಇಟ್ಟಾಗ ಹೇಳಿದರು ಅದರಲ್ಲಿ

ಈಗ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಾದಂತಹ ಪರಿವರ್ತನೆ ಕಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊರತೆ ವಿವರೀತ ಇದೆ. ಶಾಲೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂಥ ಸವಲತ್ತುಗಳ ಹಾಗೂ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳ ಕೊರತೆ ಇದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಸಮವಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸುಧಾರಣೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಗೂ ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ದುರ್ಬಲ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದಂಥ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಠಣ ಮಾಡುವಂಥ ಅವಕಾಶ ಕಡಿಮೆ. ಆದರೆ, ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಜೆ ಹೆತ್ತವರು ಪಾಠ ಮಾಡುವಂಥ ಅಥವಾ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವಂಥ ಒಂದು ಅನುಕೂಲ ಇದೆ. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಾಯಕರಾಗಿದ್ದು, ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೀತಿಯ ತೀವ್ರವಳಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದನೆಯಿಂದಲೂ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ರಾಜಕೀಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುವಂಥ ಅವಕಾಶ ಕೂಡ ಬಂದಿದ್ದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘಟನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರಿಗೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಜನತಾ ಪಕ್ಷದವರು ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ ಮತ್ತು ಮಂಡಲ್ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನೆಲೆಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದಂಥ ಕಾಲೇಜು ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದೂ ಹಲವಾರು ಮುಷ್ಕರಗಳು ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವನಾಯಯತವಾದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಫೋಲಿಸಿನ್‌ವರನ್ನು ಕಾಲೇಜು ಕಾಂಪಸ್ ಬಳಗಡೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರಮೇಲೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ, ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುವಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಕೈಮಿನರ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶಕ್ತಿ ಏನು ? ಅವರ ಸಂಘಟನೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆತು, ಅವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆದೇಪತನಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಂಥ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುತುವರ್ಜಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಚಾಕು ಚೂರಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಚುನಾವಣೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜನತಾಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ಚುನಾವಣೆ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆಂದೂ, ಜಾತೀವಾರು ಪಂಗಡವಾರು ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದೂ, ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ, ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ನಿಂತಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರೀ ಸಿಟಿಗಳೆಂದು ೨೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇಷ್ಟಿದ್ದು ೪೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಏರಿಸಲಾಗಿದೆ. ೧೦೦ ಸಿಟಿ ಇರುವ ಕಡೆ ೧೨೦ ಸಿಟಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಿಟಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ? ಇನ್ನು ಕಾಲೇಜಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಪಿಡುಗುಗಳಂ ಕೆಟ್ಟ ಚಟಗಳನ್ನು ಇವೆ. ರಾಗಿಂಗ ಇವತ್ತಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಗಾಂಜು ಸೇವನೆ, ಸಾರಾಯಿ ಸೇವನೆ ಮತ್ತಿತರೆ ಕೆಟ್ಟ ಚಟಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂಥ ಕ್ರಮ ಏನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯುವಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹಠಾತ್ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದುದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಮಾಲ್‌ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸಸ್ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂಥ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಇವತ್ತಿಗೂ ಮಾಲ್‌ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸಸ್ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಬಿ.ಎಂ.ಎಸ್. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯುವಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಾಲ್‌ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸಸ್

ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದರು. ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದು ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸೀಲು ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತಪ್ಪಲ್ಲ ಅವಮಾನಿತನಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕೊನೆಗೆ ವಿರೋಧಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ವಿಚಾರಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕರಣ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾದಂಥ ರಕ್ಷಣೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಯಾವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿನಯಕುಮಾರ್ ಸೊರ್ಕೆ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಕೂಡ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಭಾವ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಕ ಸದಸ್ಯರು ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ತೀವ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸಿ.ಓ.ಡಿ. ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ನಾಯಕರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವಿನಯಕುಮಾರ್ ಸೊರ್ಕೆ.—ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಕಾಲೇಜು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಾಗ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ ಬೇಡ ಇನ್ನೊಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತೆ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಕೊಡುವಂಥ ತೀರ್ಮಾನ ಬಂತು. ನಾವು ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ, ಕ್ಷಮಿಸಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇಷ್ಟು ಜನ ಶಾಸಕರಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಯಾರ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ವಿರೋಧಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷ ಎಂದು ನೋಡದೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಿಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ತಾವು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಡಿ, ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿನಯಕುಮಾರ್ ಸೊರ್ಕೆ.—ಶಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಎರಡು ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

೬-೦೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ.—ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪೇಪರ್ ನವರೂ ಇಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾವು ಬಿ ಎ.ಸಿ. ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ.—ಅದೇ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ. ಈ ಮನೆ ದೊಡ್ಡದು. ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದಂತೆ, ಇದೇನು ದೊಡ್ಡದು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೧೦ ಗಂಟೆಯಿಂದ ೬ ಗಂಟೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆದರೂ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಈ ಅಟಿಟ್ಯೂಡ್ ನೋಡಿಯೇ ಪೇಪರ್‌ನವರು ಬಾಯ್ಕಟ್ ಮಾಡಿರುವುದು. ನೋಡಿ, ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ರೇಡಿಯೋದವರಿಗೆ, ಪಿಟಿಐನವರೂ ಇಲ್ಲ. ನಾಳೆಗೆ ಇದನ್ನು ಮುಂದೂಡೋಣ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪೇಪರ್‌ನವರೇನೂ ಬಾಯ್ಕಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನೀವು ದಯವಿಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ ಇನ್ನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ.—ಇದೇನು ಅತುರದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ ಕಲಾಪವೇ? ೪೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು.

ಶ್ರೀ ರಾಜವರ್ಧನ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಇವತ್ತೇ ಇದನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಹಠ ಹಿಡಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಈ ಸಲ ಮಾತ್ರ ಒಂದೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ನಡೆಯಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ.—ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ಲೈವ್ ಡಿಸ್ಕಪ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ.—ಆಯಿತು. ಯಾವ ಡಿಸ್ಕಪನ್ನು ಬೇಡ. ಹಾಗೆ ಪೋಟ್‌ಗೆ ಹಾಕಿಬಿಡಿ ಸ್ವಾಮಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಪದ್ಧತಿ ಹೊಸದೇನಲ್ಲ ನೀವು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಹೀಗೆ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ.—ಹಿಂದಿನ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿ. ನಾನು ಪ್ರೈಮರಿ ವಿಜಂಟೇಷನ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಎಷ್ಟು ವಿರಾಮಾಗಿ ಆಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆಯಿತು, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ ಸೊರಕೆಯವರೇ ನೀವು ಮುಂದುವರಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ವಿನಯಕುಮಾರ್ ಸೊರಕೆ.—ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ನಿವೃತ್ತಿ ವಯಸ್ಸಿನ ವಿಮಾಚೇಷನನ್ನು ೫೫ ರಿಂದ ೫೦ ರವರೆಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದು. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಇದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ ರಾಜೀವಗಾಂಧಿಯವರು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅದು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ ಪಡೆದಂಥವರ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಸಂಕೀರ್ಣವನ್ನು ತಾವು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ.ಆರ್. ನೀಲಕಂಠಪ್ಪ (ತರೀಕೆರೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜ ವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲು ಈ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಅಭಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಮಾನ್ಯ ರಘುಪತಿಯವರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರ್ಷ ಶ್ರೀ ಹೆಂಡೆಯವರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾಡಿದಂತಹ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಇಬ್ಬರು ಸಚಿವರು. ಒಬ್ಬರು ನಗರದವರು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಹಳ್ಳಿಯವರು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಗಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಏಕೆಂದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಲದ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಇಲ್ಲವೆಂದೂ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ರಘುಪತಿಯವರು ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನೋಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಪ್ರಾಥಮಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಥಮಿಕಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಕ್ಕಳು ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ದಿಲ್ಲಿಯ ಮಕ್ಕಳ

ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗುವಂಥ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ದ್ವಿತೀಯ ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಕೊಡಿ. ಬರೀ ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರು ಧಾರವಾಡ ಬೆಳಗಾವಿ ಹೀಗೆ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೇ ಕೊಡಬೇಡಿ.

ಹಿಂದೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಇಂಟರ್‌ಡೂಸ್ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ. ಇದನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಿರಿ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ೦೫ ದಿವಸದ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಮರೆತು ಹೋಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವರ್ಷವೇ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪೇಪರ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಅದು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ನೀವು ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಯಿತೆಂದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳಂತಿವೆ. ಇಲ್ಲೇನೋ ನಾವು ಏರಿಕಂಡೀಷನ್ ವಿಧಾನಸೌಧದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆವರೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಹಳ್ಳಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ೭೫ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನುಳಿದ ೨೫ ಭಾಗವನ್ನೂ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಾನೂನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕಾನೂನು ಪದವಿ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಐದು ವರ್ಷ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್‌ರವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಐದು ವರ್ಷ ಎಂದರೆ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಆದಮೇಲೆ ಐದು ವರ್ಷ ಕಾನೂನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಪದವಿ ಆದಮೇಲೆ ಐದು ವರ್ಷ ಕಾನೂನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೇ ಅದನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಪದವೀಧರರಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.— ಕಾನೂನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅವಧಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಬಾರ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಅವರು ಕಾನೂನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಅವರು ಏನ್‌ತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ಮಾನ್ಯ ನೀಲಕಂಠಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಆರ್. ನೀಲಕಂಠಪ್ಪ.— ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕು. ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಸಾಲು ಭಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಕೆಲಸದ ಹೊರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಹೊಣೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಅವರು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ. ಈಗ ಏನು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಲು ಜನ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ತಾವು ಹೆಸರು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ತಾಂತ್ರಿಕ, ಕಲಾ, ವಿಜ್ಞಾನ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಹೊರೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ರಮೇಶ್‌ಕುಮಾರ್‌ರವರಿಗೆ ಬಹಳ ಚಟ. ಮಾನ್ಯ ರಘುಪತಿಯವರು ಇನ್ನು ಕಲಿತಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.— ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಹೊಸ ವಿಷಯ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಆರ್. ನೀಲಕಂಠಪ್ಪ.— ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಇದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಿ ಇವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ರಘುಪತಿಯವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನೋಭಾವ ನೆಯನ್ನು ಅವರ

ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ತಾವು ಯಾವುದೇ ಮುಖಾಂತರ ಅವರನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ನಾವು ನೀವು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಿ ಮುಖಂಡತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಇವತ್ತು ಈ ಒಂದು ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ದಮನ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪೋಷಣ್ಣೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕಾಲೇಜುಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ಅದನ್ನು ದಮನ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಮಾನ್ಯ ರಮೇಶ್‌ಕುಮಾರ್ ರವರು ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮುಖಂಡರಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ನೀವು ಎಲ್ಲರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದಸೆಯಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿ, ನಾನು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅದ್ವೈತರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೆಂಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ (ಉಳ್ಳಾಲ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕೆಲವೊಂದು ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವೇಕ್ಷೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ೧೦ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನುಕೇಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಂಥದ್ದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ವಿಚಾರ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ೭೦ ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅವೇಕ್ಷೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆತ್ತು ಎಂದರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದವು. ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜು, ಕಾನೂನು ಕಾಲೇಜು, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜು, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಧರ್ಮಸ್ಥಳ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರಬವರೂ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹಣ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಣ ಇದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ಮದ್ರಾಸ್, ಬೆಂಬಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವತ್ತು ಸಹ ಹಣ ಇದ್ದವರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗಿ ಕಲಿತು ಬರುತ್ತಾರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಇವತ್ತು ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದೂ ತೆಗೆದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಯನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಂದು ಸಾಹಸದ ಮಾತಿಗೆ ಮಾಡಿರೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು, ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಕಾಲೇಜು, ಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಫೀಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇವತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನೌಕರಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಓದಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೌಕರಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಆದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಐ. ಟಿ. ಐ. ಈ ತರಹ ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವಾಗುವಂತಹ ಜಗತ್ತಿನ ವಿಚಾರಗಳು ನಮ್ಮವು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯಾಮಟ್ಟ ಅಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರಬೇಕು. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಒಳ್ಳೆಯವು ಆಗಿರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಮಂಡಳಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರು

ಯಾವಾವುದೋ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಿಳಿದಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರನ್ನು, ಸಾಹಿತಿ ತಜ್ಞರನ್ನು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಜನರನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜನಾಂಗ ದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಜನರನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವೇತ್ತರನ್ನು ಹಾಕಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಯಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಧರ್ಮವನ್ನು ದೊರತಕ್ಕ ಒಂದು ಧರ್ಮವನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಲೇಖನಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಕೋಮಂ ಕೋಮಿಗೆ ಮತ ಗೊಂದಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮದ ಅಚಾರ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು. ಇದರ ಕಡೆಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಗಮನಹರಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರನ್ನು, ಸಾಹಿತ್ಯ ತಜ್ಞರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾದೀತು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ರಘುಪತಿಯವರು ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಂಟು ಆ ರೀತಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದನೆಯ ಕ್ಲಾಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಗುವಿನ ಭಾರ 20 ಕೆ.ಜಿ. ತನಕಿದ್ದರೆ ಆ ಮಗುವು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಭಾರ 20 ಕೆ.ಜಿ. ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಮಗು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ತನ್ನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರಾದ ಶಿವರಾಮಕಾರಂತರು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಗುವಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಭೋಧನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಲೇಖನ ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಅವರೂ ಹೇಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ? ಅವರ ಮಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಹೇಳುವಂತಹದ್ದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ ಉಂಟು.

ಆ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಉಪಾಯ ವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಒಂದು ಸಲಹೆ. ಮತ್ತೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಯಾರಿ ಮಾಡುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ದೇಶಪ್ರೇಮ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ತಿಳಿಸತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದೆಂದೆ ದೇಶ ಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆ ಕಡೆಗೆ ಒಯ್ಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ದೊಡ್ಡ ವ ರಾದ ಮೇಲೆ ದೇಶಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಯಾರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ಕೋಮಲ. ಆ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಡೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಬರುತ್ತಿರುವ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶ ಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟುನೂ ಬರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಇವೆ. ತೊಡಕುಗಳು ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಎವರೆಣೆ ಮಾಡುವ ಕಡೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಇಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು ? ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇವೆ. ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಡುವಂತಹದ್ದು ಹಾಗೂ ಸಮ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹದ್ದು ಸರಿ. ಈ ರೀತಿಯ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು 2 ರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಿ ದ್ದೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಇಲ್ಲದೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ? ಶಾಲೆಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇವೆ. ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾ ದುದು. ನೀವೇನು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಹಾಗೂ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಬರೀ ಅಗ್ಗದ ಪ್ರಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹಾಗೂ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳು ಹರಿದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅದರ ನೆನಪೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಅಷ್ಟೇ ಹಣದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ 30 ವರ್ಷ 100 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲೂ ಶಾಲೆ ಇರುವಂತಹ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಕಡೆಗೂ ಮಾನ್ಯ

ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ೯ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಏನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಏನೇನು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಉರ್ದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ಇಲ್ಲ. ಪಾಪೂರ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಲ್ಲ. ಉಲ್ಲಾಖದ ಬೋರ್ಡ್ ಮುಸ್ಲಿಂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕೂಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಉಪ ನಿರ್ದೇಶಕರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಭರ್ತಿ ಮಾಡುವ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಊರಾದ ಪಾಲೆಗರ್ ಉರ್ದು ಶಾಲೆಗೆ ಅನುಮತಿ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ೩ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಹಾಗೂ ಉಪ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಇವರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎರಡು ಶಿಕ್ಷಕರು ಗಳನ್ನೂ ಮಾತ್ರ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ, ಅವುಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿವನ್ಯೂ ಕೂಡ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದುದಾದರೆ, ೫ ವರ್ಷ ೧೦ ವರ್ಷ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಅನೇಕ ಜನರು ಅಲ್ಲಿಯ ಪಟ್ಟಭದ್ರಾ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮದ ನೀತಿ ಇವರನ್ನೂ ಕೂಡ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇಡ ಬಾರದು. ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇರತಕ್ಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯತೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ಇದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಗೌರವ ತರುವಂತಹದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವಾಗಲೂ ರಾಂಕ್ ಪಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದನೆಯ ರಾಂಕ್ ತಬ್ಬಿದರೆ ೨ನೇ ರಾಂಕ್ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಇವತ್ತು ೮ ೧೦ನೇ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ. ಕಾರಣ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ನಗಲು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಶಾಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರನ್ನೂ ಕೂಡ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಶಾಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇವರನ್ನೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಒಬ್ಬರೇ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಕಾರಣ ಅವರು ತಯಾರು ಮಾಡುವಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ನಾಳೆ ದೊಡ್ಡ ವರದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕೆಲವಾರು ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ ಲೇಖಕರು ಪುಸ್ತಕ ಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರಿಂದ ಪ್ರತಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲೂ ಸುಮಾರು ೩೦೦ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಈಗ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಕನ್ನಡ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಬರೆದ ೩೦೦ ಪುಸ್ತಕ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ೩೦೦ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಾಲಯದವರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸೂಕ್ತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ್ ರಾಯರೆಡ್ಡಿ (ಯಲ್‌ಬುರ್ಗ) — ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಇವತ್ತು ಸದನದ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ೩೯ ವರ್ಷಗಳು

ದರೂ ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ, ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಹಳ್ಳಿ ಗಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕೇವಲ ೨೯ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅದರೂ ಕೂಡ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣಕರ್ತರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದಿನ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ೧೯೬೮ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯೊಂದನ್ನು ತಂದು, ಅದು ೧೯೬೮ರ ಜುಲೈಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಆಯಿತು. ಇದಾದ ಮೇಲೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಅಂದು ಮಾಡಿದಂತಹ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿ ೫ ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಕಳೆದ ೧೭ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದು ಸಭೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದಿನಯಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮೊದಲು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತಳೆಸುವೇಕು. ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ೬ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ೭ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ವಿದ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ.

೬-೩೦ ಪಿ.ಎಂ,

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ೫೬ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ೭ನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ೩೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೇಂದ್ರದ ಈ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಬಹಳ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರೆ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಒತ್ತನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಹಲವಾರು ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ, ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದ ಮಿತ್ರರು ಕೂಡ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಬಹಳ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಖಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರು ಬಿಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬಡ ಹುಡುಗರು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏಕೋಭಾವನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ ಎಂಥ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವುಂಟು. ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ೧೬ ಕೋಟಿ ಅಲ್ಲಿ ೨೦ ಕೋಟಿ ಖರ್ಚಾದರೂ ಚೆಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯವುಂಟು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಸಂತೋಷ.

ಇನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸಮಗ್ರವಾದ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕೆಲವು ನೀತಿ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ದಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಿಸಬಲ್ಲದು. ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೧೪೪ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಮತ್ತು ೧೫ ತಾಂಡಗಳು ಇವೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ತಾಂಡಗಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಕೀರ್ತಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು ಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕಲವಾರು ಕಡೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ತಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಇಲ್ಲ. ಅಂಥ ಕಡೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗೀಗ ಶಾಖಾ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಎರವಲು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಖಾಯಂ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಿತ್ರರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳ ಇದೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ೬೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಾಲದಂ. ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಇಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲದವನ್ನು ಹದ್ದಿಗಿಂತ ಕಡೆ ಅದರ ಹಾಗೆ, ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತರೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕು. ಆ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಆಲೋಚಿಸಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಎನ್.ಆರ್.ಇ.ಪಿ. ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ೨೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ೨೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಟ್ಟಡ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಆ ಸಚಿವರಿಗೂ ಕೂಡ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಿ ಆರ್.ಎಲ್.ಇ.ಪಿ. ಮತ್ತು ಎನ್.ಆರ್.ಇ.ಪಿ.ಯಲ್ಲಿ ಏನು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಎಂದು ನೀವು ೫-೧೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಕೊಟ್ಟರೆಲೇ, ಪುಸ್ತಕ ಕೊಟ್ಟ ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದ ನಿಗಮ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ದೊರೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಿರಾದೋಗಿ ಯಂತ್ರಕರರಿಗೆ ಅದ್ವಿತ ಮೇಲೆ ಆಂಗಡಿ ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ. ಇದರಿಂದ ಅವರ ನಿರಾದೋಗಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಈ ವರ್ಷ ೨೩ ಸಾವಿರ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಸಾಲದು. ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶಾರೀರಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಹಳಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಬರೀ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಟಪಾಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾರೀರಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ನೇಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಹಳಷ್ಟು ಗ್ರಾಮೀಣ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಗಳು ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನೂರಿನ್ನೂರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಸಾಲದು. ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಕೆಲವೊಂದು ಮೂಲಭೂತ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ತೆಗೆಯಬಾರದು ? ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ೫೦

ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಣವನ್ನು ಅನುದಾನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಯೋಗ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಾನೂ ಕೂಡ ಬಂದರೆದು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಪೋಲೀಸ್ ಹಾಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾಳಿನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ವಸತಿ ಗೃಹಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೈ ನೂರು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಕೆಳ ವರ್ಷ ರಫ್ತುಪತಿಯವರು ಖಾಸಗಿ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಖಾಸಗಿ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಲದ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತೇನೆ. ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಎಂ.ಎ. ಓದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿರ್ದೋಷಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರಿಗೆ ವೃತ್ತಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು. ಹೈದರಾಬಾದ್ ವೇತನ ಶ್ರೇಣಿ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಅಸಂತೋಷದ ಮನೋಭಾವ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅದರ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಹಾಕಿದರೆ, ಮೋಟಾರ್‌ಪಂಚ್ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೈತೋಟ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ವೇಳೆಗೆ ಮಹತ್ವ ಇಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ರಾಯರೆಡ್ಡಿ.—ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇವತ್ತು ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕೇಳುವಂತಿದೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಮ್ಮ....

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಗರ್.—ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ದಿಢಾಂಡ್ ಮೇಲೂ ಮಾತನಾಡಲಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ರಾಯರೆಡ್ಡಿ.—ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನೋಭಾವ ಬಹಳಷ್ಟು ಬದಲಾಗಿದೆ. ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೂಡ ಒಳಿ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಓದಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರ್ಯಾಗಿಂಗ್ ಇದೆ. ಇದು ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ರ್ಯಾಗಿಂಗನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಠಿಣ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಸೇವನೆಯನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಫೀಮು, ಗಾಂಜಾ ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೇವನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಠಿಣ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಫಾಷನ್ ಆಗಿದೆ. ಲೀಡೀಸ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅಫೀಮು, ಗಾಂಜಾವನ್ನು ಸೇವನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಪ್ರ ತಾಪ ಚಂದ್ರಶೆಟ್ಟಿ.—ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು ?

ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜ ರಾಯರೆಡ್ಡಿ.—ಇದರಿಂದ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ನಾವು ಬಹಳ ಪ್ರಗತಿಪರರೆಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಲೆಕ್ಚರರ್‌ಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯಗಳು ಕೂಡ ಕೇವಲ ಅವರನ್ನು ಬಂದಿವೆಂತರ ಎಂದು ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ ಇಡಬೇಕು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಬಹಳ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬೇಕು, ಕಾಪಿ ಹೊಡೆಯುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡರನ್ನೈಜೇಷನ್ ಆಗಬೇಕು. ಬ್ರಾಡ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಪದ್ಧತಿ ಹೋಗಬೇಕು. ನಾವು 21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಟಿ.ವಿ. ಮೂಲಕವಾಗಲಿ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಬಹಳಷ್ಟು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಬೇರೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಂಥ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಪ್ರತಾಪಚಂದ್ರ ಶೆಟ್ಟಿ.-(ಕಂದಾಪುರ)ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಂಡಿಸಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ, ವಿಚಾರ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಒಂದು ಪರದಿಯ ಮೇಲೆ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯನ್ನು ನಾವು ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪರದಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದಂತೆ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಇತಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಪೂರೈಸಿದ ನಂತರ ಬೇರೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಪ್ರಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂಲಭೂತವಾದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ಪೂರೈಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಚಿವರ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊರತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ತಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಯಾವುದೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಂಥ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇರುವಾಗ ಈ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊರತೆ ಹೇಗೆ ಇದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಟೀಚರ್ಸ್ ಇನ್‌ಟೆಲಿಜೆಂಷನ್ ಮುಖಾಂತರ 2 ಸಾವಿರ ಜನ ಬಿ.ಎಡ್. ಕಾಲೇಜಿನ ಮುಖಾಂತರ 8000 ಜನ ಈ ಒಂದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬರುವಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಇರುವಾಗ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊರತೆಯ ಸಂದರ್ಭ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಈ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಅವರ ಜೀವನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಒಂದು ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರವೂ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೂ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ವೈಫಲ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಿಚಾರ ಎಂದರೆ ಈ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕೊಠಡಿಗಳಾಗಲೀ, ಆಟದ ಮೈದಾನ ವಾಗಲೀ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಂಡಾರವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅದೇ ರೀತಿ ಅಗತ್ಯ ಇರುವ ಮೂಲಭೂತ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿವೃತ್ತ ಪೂರೈಸಿದ ನಂತರ ಮುಂದಿರುವದನ್ನು ಕೈಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರ ನಿಮಾಕಾರಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಹಾ ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೂ ಅದರಿಂದ ಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದು ? ಅದರ ಆ ಆಧಿಕಾರ ತಮ್ಮಲ್ಲದೆಯೇ ? ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬಿ.ಡಿ.ಓ. ಮುಖಾಂತರ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಶಾಲಾ

ಬಾಗಿಲಿಗಳು, ಕಿಟಕಿಗಳು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದರೆ ಡಿ.ಡಿ.ಏ.ಏ.ಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ತಮ್ಮದ್ದೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವುಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂಲಭೂತವಾದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಗತ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕೇಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲದೇ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇಲ್ಲದೇ, ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಂದರೋಬಿಸ್ಕಿರೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡದೇ ಏನು ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಎಂದು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖಾಂತರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ವಿದ್ಯಾ ವಿಕಾಶ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಫೀ ಬಾಕ್ಸ್ ಫೀ ಯೂನಿಫಾರಂ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ, ಆದರೂ ಹಾಜರಾತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಕಂಶ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಫೀ ಬಾಕ್ಸ್ ಇದ್ದರೆ ಹಾಜರಾತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೇ ? ಫೀ ಯೂನಿಫಾರಂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಜರಾತಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಬಟ್ಟೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ? ಯಾವ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ? ಎಂಬುದೂ ಕೂಡ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಏತಕ್ಕಿಂತರ ಈ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡುವಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಧರ್ಮಿಣಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಎರಡು ವರ್ಷ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಮನೆಗೆ ಬರಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಇದೆಯೇ ? ಅಥವಾ ಈ ರೀತಿ ಕೊಡುವಾಗ ನಾವು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದೀರಿ ? ಆ ಪ್ರಕಾರ ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಏಳನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೂ ಇದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಪ್ಪ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಆ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟು ಉದ್ದೇಶ ಪೂರಿತವಾಗಿ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಚಿತ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡುವಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಸಿ.ಎಸ್.ಟಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ವರೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡುವಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅರ್ಥ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹೋಗಬೇಕಾದಂ ಎಂದು ? ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಏತಕ್ಕೆ ವಂಚಿತರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕದ ವಿತರಣೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಜೂನ್ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಈ ವರ್ಷ ಜನವರಿ ಫೆಬ್ರವರಿ ವರೆಗೂ ಸಿರಿಯಾಗಿ ತಲುಪಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿತರಣೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಶಾಲೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿಕಿಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಬೀರುಗಳಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಮಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ರೂಪರೇಷಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಚುನಾವಣೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಯಾವರೀತಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಬಂದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪುಸ್ತಕ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪುಸ್ತಕ ಬಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪರದಿ ಬಂದಿದೆ, ಕನ್ನಡ ಪರದಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಜನತೆಗೆ ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ, ಎಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಶಾಲೆಯ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾ ಮಟ್ಟ ಏರಬೇಕೆನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಸದನದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರ ವಾದವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮತ್ತೂ ವಿದ್ಯಾ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಏರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ? ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ ಮತ್ತು ಉಪನ್ಯಾಸಕರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಇದರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡುವಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಿಲ್ಲ. ನೂರಾರು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ವಿಸಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ಎ.ಇ.ಬಿ.ಗಿ ಒಂದು ಬೇಪೂ ಕೊಟ್ಟಿ. ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ಯಾವರೀತಿ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲಾ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಆಟೋಡರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಅದೇ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿರತಕ್ಕ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೦-೨೦ ಜನ ಅಧ್ಯಾಪಕ ರಿರಬಶಾಲೆಗೆ ಆಟೋಡರ್ ಕೊಡದೇ ಇರುವ ಪ್ರಸಂಗ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಈ ತರತಕ್ಕವು ಏತಕ್ಕೆ ? ಯಾವುದೇ ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮ ಜನತೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಲುಪುವಂತೆ ಇರಬೇಕು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಇರಬೇಕು ಈಗ ಆ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪದೇಪದೇ ಬೆಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡದೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶಾಲಾ (ನಂ.೪).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಬೇಡಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅಥವಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕೊರತೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಜವಾನರು ಮತ್ತು ಅಡೆಂಡರಂಗಳ ಕೊರತೆ ಕೂಡ ಹಿಂದಿನ ಶಾಸಕರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಕಿರಿಯ ಕಾಲೇಜು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರ ನೇಮಕಾತಿ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಚಿತ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಉಚಿತ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹೋಗತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಮನೆಯಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಸಮ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು. ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾದ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಅಂಗಿ ಒಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಮತ್ತು ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಉಚಿತ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸರಬರಾಜಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಹರಿದೂ ಹೋದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬದಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪುನಃ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಪುನಃ ಪಡೆಯುವಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಈ ಹಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಬಂಧ ಟಿಜರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಣ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಹಣ ಕಟ್ಟಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸಹಾಯಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರೂ ಶಾಲೆಗಳ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಹಾಯಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಗೈರು ಹಾಜರಾಗಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಪಡೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕಾರ್ಯದ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಯಾವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಆದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಸಿಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹೋಗದೆ ಅವರ ರಕ್ತಕರು ಹೋದರೂ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಕ್ಕಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಶಾಲಾ ದುರಸ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕಳೆದ ಸಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸಲವೂ ಅದೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ೨೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅನುದಾನ ಪಡೆಯುವ ಖಾಸಗಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನ ಪಡೆಯುವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ೫ ವರ್ಷದಿಂದ ೭ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರೀ ಆದೇಶ ಆಗಿದೆ. ೫ರಿಂದ ೭ ವರ್ಷ ಎಂದರೆ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ೫ ರಿಂದ ೭ ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಅಥವಾ ಆದೇಶ ಹೊರಟ ೫ ರಿಂದ ೭ ವರ್ಷದ ವರೆಗೂ ಎಂದು ಸೃಷ್ಟಿಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ೫ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಮಾಯವೆ ಪೂರೈಸಿದಂಥ ಖಾಸಗಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನ ಕೊಡದೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ವೇತನ ಪಡೆದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಬೇಗ ಮಂತ್ರಾಯ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಕಂಠಾಲ—ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜವಾನರ ಹುದ್ದೆಗೆ ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪದೇಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ತನಕ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷವಾದರೂ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

೭-೦೦ ಪಿ.ಎಂ.

† ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಪತಿ (ದಾವಣಗೆರೆ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ೧೯೮೬-೮೭ನೇ ಸಾಲಿನ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಬಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ಕಿರಿಯ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವೇ ಅಥವಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್‌ರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಟ್ಟಡ ಹೆಚ್ಚು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸ್, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸ್ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಬೆಳಿಗಿನಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆವಿಗೂ ಒಬ್ಬರೇ ಇದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳ ಪಾಠಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಗಮನಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್‌ಕೊಡಾ ಸ್ಕಂಪ್ಟ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಕ್ಷಣ ಇವರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಬಡ್ತಿ ಅವಕಾಶ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ನೇರ ನೇಮಕಾತಿ ಶೌ ಪರ್ಮಿಟ್ ಇದೇ. ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ನೇರ ನೇಮಕಾತಿ ಶೌ ಪರ್ಮಿಟ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೂ ಕೂಡಾ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನನಗೂ ಬಡ್ತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿ ಆತ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ೧೯೭೬ರ ಹಿಂದೆ ಸಬ್-ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಒಂದೇ ಮೂಲವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ರೂ. ೧೫೦೦ರಿಂದ ೨೦೦ ರವರೆಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಸಬ್-ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್‌ನಿಗೆ, ಎಂಜಿನಿಯರ್‌ನಿಗೆ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲ ಬಡ್ತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವರಿಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡತಕ್ಕ ಇವರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿ ಆಗಲೇಬೇಕು. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಗ್ಗೆ.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.—ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್‌ನ ಸ್ಕೇಲ್ ರಿವೈಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಾ ನೋಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿನಂದಿಸಿ ನನಗೆ ನೂರಾರು ಪತ್ರಗಳು ಬಂದಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಪತಿ.—ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಂತೆ, ದಯಮಾಡಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ. ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಇದೆ. ಇವರು ಛಿದ್ರವಾಗಿದ್ದ ಹಿಂದೆ ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದರೂ. ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೇನೂ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮಾದರೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರ ಜೊತೆ ಇವರು ಸರಿ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ವಿನಯಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸೀತಮ್ಮ ಪಾಠಶಾಲೆ ಎಂದು ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ಆ ಶಾಲೆ ಊರಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜು ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಪಾಠಶಾಲೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸಿ ಮಂದಿರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಹಾಗೂ ಇದು ಊರಿನ ಮಧ್ಯೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಊರಿನ ಮಧ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಭಾಗ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪಾಠ ಶಾಲೆಗಳ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಶುಕ್ರವಾರ್ಷಿ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ವಂದಿ. ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಂಗಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ.— ಮಾನ್ಯ ಖಾರ್ಗಿಯವರೆ, ತಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪುರ್ಣಿ.— ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳು ಇವೆ. ತಾವು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ.— ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಇಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಬೇರೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಉಮರಬ್ಬ ಅವರು ಮಾತನಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.— ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರೂ ನನ್ನ ಇಲಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ.

ಶ್ರೀ ರಾಮನಾಥ ರೈ.— ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಅದುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ.— ಮಾನ್ಯ ಉಮರಬ್ಬ ಅವರು ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಹಲವಾರು ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆಯೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಲಿ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಉಮರಬ್ಬ (ಉಳ್ಳಾಲ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕೆಲವು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪೂರ್ಣ ವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಥಮ, ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಕಾರ್ತರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗೃಹ ಹಾಜರಿ, ಎರಡನೆಯದು. ಸದಸ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಚಿವರ ಹಾಜರಿ, ಮೂರನೆಯದು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸದಸ್ಯರೇ, ಗರಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿ. ಕೆಲವೇ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೂ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಹೊಸದಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು. ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಅನುಕೂಲಕರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಬೆಳೆದು ಬರುವುದು ನಿಂದ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾ ವಿರಾಜೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ. ಇದರಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಿತೇ? ಇದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಂಟೇ? ಇವತ್ತು ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಲು ಮಾಡಬೇಕು? ನನ್ನಂತಹವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಮತ್ತು ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಗುತ್ತದೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಈ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವ ಮೂಲ ಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದೀರಾ? ಇರಬೇಕೆ? ಶಾಲೆಗಳು, ಇರಬೇಕೆ? ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಗುತ್ತದೆಂದಾಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವರು ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶದ ಬಗ್ಗೆ, ಪಾಠ ಕಲಿಸಬೇಕಾದ ಅಧ್ಯಾಪಕರ

ಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇವತ್ತು ಕೂಸು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ಕುಲಾವಿ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಆಗಿವೆ. ೨ ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೂ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿರಬಹುದು ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಸಮವಸ್ತ್ರದ ಆಸೆಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನಿಸಿ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಉದ್ದೇಶ ವಿನಿದೆ ಆದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರಾಶೆಯನ್ನು ತರಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಬಂದೂ ದೊಡ್ಡ ಗೊಂಪು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳದ್ದು. ಇದು ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದು. ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆತನಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಆತ ಒಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಅದೂ ಸಹಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಒಂದು ಕಥೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಒಬ್ಬ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಒಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ಏನು ಪಾಠ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು "ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂವರ" ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೂಡಿ ನಾನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮುಂದಿಡಲು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಕೇಳಲಾಗಿ ನಾನು ಆಗ ಬಂದಿರಲ್ಲವೆಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ನಂತರ ಮೂರನೆಯವನು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮುಂದಿಡಲು ನಾಲ್ಕನೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎದ್ದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಏನು ಮೇಷ್ಟ್ರೇ ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂವರ ಪಾಠ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಹುಡುಗರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಿಲ್ಲು ಯಾರು ಮುಂದಿಡಲು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಸಾರ್ ಅಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ಹುಡುಗರು ಯಾರು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರ ತಲೆಗಿಳಿ ಕೆಟ್ಟದೆಯೋನೋ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೀತಾ ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಬಳಿ ಬಂದರು, ಆ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಅನ್ನು ಈ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರ ಪಾಠವನ್ನು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಹುಡುಗರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಿಲ್ಲು ಯಾರು ಮುಂದಿಡಲು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಉತ್ತರ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರು ಅಂತಹ ಕೆಟ್ಟವರು ಅಲ್ಲವೆಂದು. ಆಗ ಆ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಆ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಬಿಲ್ಲು ಮುಂದಿಡುವುದು ತಪ್ಪು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಿಂದ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಅದು ಎಷ್ಟು ಆಗಿದೆ ಹೇಳಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಪಾಪ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗೇನು ಅನುಮಾನ ಇಲ್ಲ. ಈ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಬರೆದಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಂದ ನೀವು ಬಳಿಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಇಂತಹ ವಿಷಯವನ್ನು ಪತ್ರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಸ್ವಾಗತ. ಸರ್ಕಾರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಕ್ಷಣವೇ ಒಂದು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸಮಿತಿ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಸಿ ತಪ್ಪು ತಪ್ಪಿ ರಿದ್ದಿರ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಉತ್ತರ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊರದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಅದರ ಗುಣಮಟ್ಟ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದರೆ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸಾಕು ನಿಲ್ಲಿಸು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟಿಂಗುಬ್ಬರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಒಂದು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ದುರಂತವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ? ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಡಲೇಬೇಕೆಂದು ರೀಕಳರನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರ ರಾಜಾಳಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಶೇಕಡೆ ೧೫ರಷ್ಟಾದರೂ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬದಲಿಸಿಕೊಡ

ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನಿಜವಿರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯ ದರ್ಜೆ ಏನಿದೆ ಆ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರು. ಉಚಿತವಾಗಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರು, ಆದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ? ಇದರಿಂದಲೇ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಡ್ರಾಪ್ ಔಟ್ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ತಡೆ ಗಟ್ಟಿವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಡ್ರಾಪ್ ಔಟ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾರಣವೇನು ಎಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇರುವಂತಹ ಶಾಲೆಗಳು ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅಬಡಮಕ್ಕಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಬಿಡಿ ಕಟ್ಟಿದರೆ ೯-೧೦ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬಿಡಿ ಕಟ್ಟಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ನೂಲು ಅದರೂ ಒಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಈ ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಇನ್ನು ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಾನು ಹಿಂದೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾನತೆ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಂತಹ ಒಂದು ಮನೋಭಾವನೆ ತೇಡ ೩೦ ರಷ್ಟಾದರೂ ಬಂದಿದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಘುಪತಿ—ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಈಗ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಆ ಹಣವನ್ನು ಆ ಶಾಲೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು. ನಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಆದಾಯ ಮಿತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಂಚುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಉಮರಬ್ಬ—ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಒಂದು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ವಿರ್ಚಿ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೇ ಹಣಕ್ಕೆ ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್‌ಗೆ ವಿರ್ಚಿ ಮಾಡುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ೫ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. Therefore, nobody would have gone for that certificate. I am dam sure about it. ಮತ್ತು ತಾವು ಒಂದು ಫೋಷಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಾರಾರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಬೇಡವೋ ಅವರು ತಿಳಿಸಬಹುದೆಂದು. ಆ ರೀತಿ ಫೋಷಣ್ ಮಾಡಿದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವಂತಹ ಜನ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಬೇಡ ನಾವೇ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಿ ಸೋಣವೆಂದು ಹೇಳುವ ಭಾವನೆ ಅನಗಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ದಾಖ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕಿದರೆ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಟ್ರೆಜರಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಪುಸ್ತಕ ತಂದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಬಿಡಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಂಥ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಸುಲ್ಕವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಾವು ಆನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದೆ

ವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಬೇಡಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಂಥ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಕಾಂಪಿಟೇಷನ್ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಾವು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ದೊಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಗಣಿಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ, ಆಗ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಜನ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಖಾಸಗಿ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಣ ತೆತ್ತು ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದಂಥ ಇದಿನಬ್ಬ ನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲೂ ಕವಲು, ಬಸವ ಇತ್ಯಾದಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರತಕ್ಕಂಥ ಯಾವುದೇ ಪಾಠಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವಂತಹ ಕೊಠಡೆ ಇದೆ. ಒಂದು ಇದ್ದಂಥ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೋವಿನ ಕಥೆ ಇತ್ತು ಅದು ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ 'ಖಂಡವಿದಿಕೋ ಮಾಂಸವಿದಿಕೋ' ಎಂದು ಒಂದು ಪದ್ಯ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ಗೋವು ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಹುಲಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ತ್ಯಾಗಮಯ ಬುದ್ಧಿ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯಗಳು, ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಬಲಿದಾನ ಮಾಡಿದಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಸಮಗ್ರವಾದ ಒಂದು ಪರಿಶೀಲನೆಯಾಗ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮದೇ ಆದಂಥ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತುರುಕು ವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದು ಆಗಬಾರದು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಎಂ.ವಿ.ಕಾಂಪೌರವರು ಕಡಿಮೆ ಒಡಿದ್ದಾರೆನು? ಅವರು ಸಹ ಒಂದು ಚೆಲುವ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದರು. ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ಮೂಲಭೂತ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಇತ್ತು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಬಾರದು. ಆ ರೀತಿಯ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಬರುವಂತಿದ್ದರೆ ಆ ಪದಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮುಸ್ಲಿಂ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಅನುಕೂಲಗಳು ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲವಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೋ ಎಜುಕೇಶನ್ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಜನಾಂಗವನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮತ್ತೆ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಖಾತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿರ ತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕಂದರೆ ಅದು ಚರ್ವಿತ ಚರ್ವಣವಾದೀತು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿ ಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ರಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕುಮಾರು ಮರ್ಗಾವಣೆಯ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೋಗವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣುಟ್ಟು ನೋಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನೇರವಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಆಸ್ಪದವಾಗಬಾರದು. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅದಂಥ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ ಐ.ರವರು ಕಲ್ಯಾಣರಾವ್ ಎನ್ನುವ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಮರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲಾ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಒಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ತಡೆ ಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು, ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ

ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಏನು ಇರುತ್ತದೆ? ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರು ಸರ್ಕಾರದ ಮಕ್ಕಳೆ, ಇಂಥ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ತಮ್ಮನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ವರ್ಗಾವರ್ಗಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೂ ಇದೇ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಬಾರದು? ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೈವಾಡವಿದೆ. ಇವರು ಇಂಥ ಹಾರಿಕೆಯ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಾನೂನನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಜಿತದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು ತಾವು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ರಾಮನಾಥ ರೈವರಿಗೂ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರಂ.— ಈಗ ಚರ್ಚೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು, ನಾಳೆಯ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿನ ಸಭೆಯು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ನಾಳೆ ಪುನಃ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೯-೩೦ ಗಂಟೆಗೆ ಸಮಾವೇಶಗೊಳ್ಳುವುದು.

ಸಭೆಯು ಏಳು ಘಂಟೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿ ಪುನಃ ನಾಲ್ಕನೇ ಮಾರ್ಚ್ ಮಾಹೆ ರೀಠರ ಮಂಗಳವಾರದಂದು ಒಂಬತ್ತೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಸೇರಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಯಿತು.